**Torstai 20. lokakuuta 2022**

P9_TA(2022)0373

# YK:n ilmastokokous 2022 Sharm el-Sheikhissä, Egyptissä (COP27)

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2022 YK:n ilmastokokouksesta 2022 Sharm el-Sheikhissä Egyptissä (COP27) (2022/2673(RSP))**

(2023/C 149/05)

*Euroopan parlamentti*, joka

— ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,

— ottaa huomioon UNFCCC:n sopimuspuolten 21. konferenssissa (COP21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyn Pariisin sopimuksen,

— ottaa huomioon ilmastosopimuksen osapuolten 26. konferenssin (COP26), Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksen 16. istunnon (CMP16) ja Glasgow'ssa Yhdistyneessä kuningaskunnassa 31. lokakuuta–13. marraskuuta 2021 järjestetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan sopimuspuolten konferenssin kolmannen istunnon (CMA3) sekä 13. marraskuuta 2021 hyväksytyn Glasgow'n ilmastosopimuksen,

— ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,

— ottaa huomioon 21. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuonna 2021 Glasgow'ssa Yhdistyneessä kuningaskunnassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP26) ([1]),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja ympäristöhätätilasta ([2]),

— ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ilmaston lämpenemisestä 1,5 celsiusasteella, erityisraportin ilmastonmuutoksesta ja maankäytöstä, erityisraportin valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa sekä paneelin kuudennen arviointikertomuksen (AR6),

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n strategiasta ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ([3]),

— ottaa huomioon vuoteen 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta 6. huhtikuuta 2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2022/591/EU ([4]),

— ottaa huomioon 17. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman vihreämpien kaupunkien eurooppalaisesta teemavuodesta 2022 ([5]),

— ottaa huomioon puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki) ([6]),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma" (COM(2019)0640),

([1]) EUVL C 184, 5.5.2022, s. 118.
([2]) EUVL C 232, 16.6.2021, s. 28.
([3]) EUVL C 445, 29.10.2021, s. 156.
([4]) EUVL L 114, 12.4.2022, s. 22.
([5]) EUVL C 385, 22.9.2021, s. 167.
([6]) EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1.

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta ([7]),

— ottaa huomioon 16. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n tehtävästä maailman metsien suojelemisessa ja ennallistamisessa ([8]),

— ottaa huomioon 17. syyskuuta 2021 julkaistun ilmastosopimuksen yhteenvetoraportin Pariisin sopimuksessa määritellyistä kansallisesti määritellyistä panoksista,

— ottaa huomioon 26. lokakuuta 2021 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) vuoden 2021 päästökuiluraportin "The Heat Is On" ja 1. marraskuuta 2021 julkaistun vuoden 2021 sopeutumiseroja koskevan raportin "The Gathering Storm" sekä sen 20. lokakuuta 2021 julkaistun tuotantokuiluraportin ("Production Gap Report"),

— ottaa huomioon Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) maaliskuussa 2022 julkaistun lippulaivaraportin "Global Energy Review: $CO_2$ Emissions in 2021",

— ottaa huomioon toukokuussa 2021 julkaistun IEAn raportin "Net Zero by 2050 – A Roadmap for the Global Energy Sector", jossa tarkastellaan hiilineutraaliuden saavuttamista ja energia-alan etenemissuunnitelmaa, sekä sen energiateknologian näkymiä koskevan raportin vuodelta 2020,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien metsäfoorumin sihteeristön maailmanlaajuisia metsätavoitteita koskevan raportin "Global Forest Goals Report 2021",

— ottaa huomioon menetyksiä ja vahinkoja käsittelevän niin kutsutun Santiagon verkoston,

— ottaa huomioon Sendain kehyksen katastrofiriskien vähentämiseksi 2015–2030,

— ottaa huomioon Maailman ilmatieteellisen järjestön (WMO) huhtikuussa 2021 julkaistun raportin maailman ilmaston tilasta vuonna 2020 ja toukokuussa 2022 julkaistun raportin maailman ilmaston tilasta vuonna 2021,

— ottaa huomioon YK:n katastrofiriskin vähentämisen tukitoimiston vuonna 2022 antaman maailmanlaajuisen arviointiraportin katastrofiriskien vähentämisestä (GAR2022),

— ottaa huomioon UNFCCC:n pysyvän rahoituskomitean ensimmäisen raportin sopimuspuolina olevien kehitysmaiden yleissopimuksen ja Pariisin sopimuksen 2021 täytäntöönpanoon liittyvien tarpeiden määrittämisestä,

— ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) 31. toukokuuta 2019 julkaiseman maailmanlaajuisen arviointiraportin biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista sekä sen 29. lokakuuta 2020 julkaistun seminaariraportin biologisesta monimuotoisuudesta ja pandemioista,

— ottaa huomioon 21. helmikuuta 2022 annetut neuvoston päätelmät EU:n ilmastodiplomatiasta: Glasgow'n tulosten täytäntöönpanon nopeuttaminen,

— ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2021 antamansa päätöslauselman maaperän suojelusta ([9]),

— ottaa huomioon YK:n naisten asemaa käsittelevän toimikunnan istunnossa (CSW66) vuonna 2022 hyväksytyt päätelmät sukupuolten tasa-arvon saavuttamisesta ja kaikkien naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä ilmastonmuutoksen, ympäristöriskien ja katastrofiriskien vähentämistä koskevien toimien ja ohjelmien yhteydessä,

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon "Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta" (COM(2020)0098),

([7]) EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.
([8]) EUVL C 385, 22.9.2021, s. 10.
([9]) EUVL C 506, 15.12.2021, s. 38.

**Torstai 20. lokakuuta 2022**

— ottaa huomioon 4. lokakuuta 2022 annetut neuvoston päätelmät ilmastorahoituksesta YK:n ilmastonmuutoksen puitesopimuksen Sharm el-Sheikhissä 6.–18. marraskuuta 2022 pidettävää 27. osapuolikonferenssia (COP27) silmällä pitäen,

— ottaa huomioon 19. marraskuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät vesivaroista EU:n ulkoisessa toiminnassa,

— ottaa huomioon 24. helmikuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Ilmastokestävä Eurooppa – Uusi EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi” (COM(2021)0082),

— ottaa huomioon 18. helmikuuta 2021 julkaistun UNEPin raportin ”Making Peace with Nature: a scientific blueprint to tackle the climate, biodiversity and pollution emergencies”, jossa tarkastellaan ilmastoon, biologiseen monimuotoisuuteen ja saastumiseen liittyvän hätätilan torjuntaa,

— ottaa huomioon maailmanlaajuisesta metaanipäästöarviosta 6. toukokuuta 2021 julkaistun YK:n ympäristöohjelman raportin ”Global Methane Assessment: Benefits and Costs of Mitigating Methane Emissions”,

— ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2022 antamansa päätöslauselman kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanosta ja tuloksista ([10]),

— ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuoteen 2030 ulottuvasta EU:n biodiversiteettistrategiasta – Luonto takaisin osaksi elämäämme ([11]),

— ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”EU:n strategia metaanipäästöjen vähentämiseksi” (COM(2020)0663),

— ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2021 julkaistun IPBES:n ja IPCC:n yhdessä sponsoroiman seminaariraportin, jossa tarkastellaan biologista monimuotoisuutta ja ilmastonmuutosta,

— ottaa huomioon kysymykset komissiolle ja neuvostolle YK:n ilmastokokouksesta 2022 Sharm el-Sheikhissä Egyptissä (COP27) (O-000041/2022 – B9-0027/2022 ja O-000042/2022 – B9-0028/2022),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa, että Pariisin sopimus tuli voimaan 4. marraskuuta 2016; toteaa, että syyskuuhun 2022 mennessä ilmastosopimuksen 197 sopimuspuolesta 193 oli jättänyt YK:lle ratifioimis-, hyväksymis- ja liittymiskirjat;

B. ottaa huomioon, että YK on julistanut ilmasto- ja ympäristöhätätilan ja sitoutunut kiireellisesti toteuttamaan tarvittavat konkreettiset toimet tämän uhan torjumiseksi ja hillitsemiseksi ennen kuin on liian myöhäistä; ottaa huomioon, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ilmastonmuutos ovat kytköksissä toisiinsa ja pahentavat toisiaan ja ovat yhtä suuria uhkia elämälle maapallolla ja että niihin olisi siksi puututtava yhdessä;

C. ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot toimittivat 17. joulukuuta 2020 ajan tasalle saatetun kansallisesti määritellyn panoksensa UNFCCC:hen ja että siinä velvoitetaan EU noudattamaan sitovaa tavoitetta vähentää nettomääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä koko talouden laajuisesti vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasoista ilman kansainvälisiä hyvityksiä; ottaa huomioon, että tämä tavoite sisällytettiin unionin lainsäädäntöön asetuksella (EU) 2021/1119;

D. ottaa huomioon, että UNEPin vuoden 2021 päästökuiluraportin mukaan Pariisin sopimuksen allekirjoittajien tähän mennessä tekemät sitoumukset eivät riitä sopimuksen yhteisen tavoitteen saavuttamiseen vaan johtavat siihen, että maapallon lämpötila nousee yli 2,7 celsiusastetta vuosisadan loppuun mennessä, mikä merkitsee, että maailmassa on edistytty Pariisin sopimuksen pyrkimyksiin vastaamisessa vaarallisen hitaasti; ottaa huomioon, että luonnolliset

([10]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2022)0263.
([11]) EUVL C 67, 8.2.2022, s. 25.

palautekierrot saattavat pahentaa ilmaston lämpenemistä entisestään; ottaa huomioon, että useammin esiintyvät helleaallot, kuivuusjaksot ja tulvat ylittävät jo kasvien ja eläinten sietokyvyn rajat, mikä aiheuttaa esimerkiksi puiden ja korallien massakuolleisuutta; ottaa huomioon, että näitä äärimmäisiä sääilmiöitä esiintyy samanaikaisesti, mikä aiheuttaa kerrannaisvaikutuksia, joita on yhä vaikeampi hallita ([12]); ottaa huomioon, että monissa kansallisissa ilmastosuunnitelmissa toimia viivytetään vuoden 2030 jälkeiseen aikaan ja että monet ilmastosopimuksen osapuolet eivät ole vielä toteuttaneet riittävästi toimia ollakseen edes oikealla polulla kansallisesti määriteltyjen panoksiensa saavuttamiseksi;

E. ottaa huomioon, että IPCC:n kuudennen arvioinnin mukaan lämpenemisen rajoittaminen noin 1,5 celsiusasteeseen ilman, että tavoitetta ylitetään, edellyttää, että maailmanlaajuiset kasvihuonekaasupäästöt saavuttavat huippunsa viimeistään ennen vuotta 2025 ja että päästöjä vähennetään 43 prosenttia alle vuoden 2019 tason vuoteen 2030 mennessä, ja samalla myös metaanipäästöjä olisi vähennettävä noin kolmanneksella; ottaa huomioon, että jopa optimistisessa skenaariossa, jossa maapallon keskilämpötilan nousu rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen, syntyisi peruuttamattomia kielteisiä vaikutuksia ihmisten järjestelmiin ja ekosysteemeihin ja niiden sopeutumiskyky ylitettäisiin ja se heikentyisi merkittävästi, mikä johtaisi menetyksiin ja vahinkoihin; ottaa huomioon, että Maailman ilmatieteellisen järjestön mukaan on olemassa riski, että 1,5 celsiusasteen raja ylittyy väliaikaisesti lähes 50 prosentin todennäköisyydellä ajanjaksolla 2022–2026; ottaa huomioon, että IEA:n mukaan maailmantalouden elpyminen covid-19-kriisistä ei ole ollut toivottu kestävä elpyminen; ottaa huomioon, että maailman hiilidioksidipäästöjen vuotuinen kasvu yli kahdella miljardilla tonnilla vuonna 2021 oli absoluuttisesti mitattuna historian suurin kasvu ja ylitti tuntuvasti pandemian edellisenä vuonna aiheuttaman päästöjen laskun, joka johtui taloudellisen toiminnan vähenemisestä; ottaa huomioon, että hiilen osuus maailmanlaajuisten hiilidioksidipäästöjen kokonaiskasvusta vuonna 2021 oli yli 40 prosenttia;

F. ottaa huomioon, että suurin osa synteettisten typpilannoitteiden päästöistä syntyy sen jälkeen, kun lannoitteet on levitetty maaperään ja päästöt vapautuvat ilmakehään typpioksiduulina ($N_2O$), joka on hitaasti hajoava kasvihuonekaasu, jonka lämmitysvaikutus on 265 kertaa suurempi kuin hiilidioksidin, ja että synteettisten typpilannoitteiden tuotannon osuus synteettisten typpilannoitteiden kokonaispäästöistä oli 35,2 prosenttia, pelloilta vapautuvien päästöjen osuus 62,4 prosenttia ja kuljetusten osuus 2,4 prosenttia; ottaa huomioon, että neljän suurimman päästöjen aiheuttajan (Kiina, Intia, Yhdysvallat ja EU) osuus kokonaispäästöistä oli 63 prosenttia;

G. ottaa huomioon, että energiateknologian näkymiä koskevan IEA:n raportin (”Energy Technology Perspectives”) mukaan nollapäästöjen saavuttaminen edellyttää puhtaan teknologian (”cleantech”) kehittämisen ja käyttöönoton merkittävää nopeuttamista; ottaa huomioon, että puolet hiilestä irtautumisesta, joka tarvitaan ilmastoneutraaliuiden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä, saadaan aikaan teknologioilla, jotka ovat tällä hetkellä kehitettävinä laboratoriossa tai demonstrointivaiheessa;

H. ottaa huomioon, että energiakriisi on nostanut huomion kohteeksi energiaturvallisuuden sekä tarpeen vähentää energian kysyntää ja monipuolistaa energiajärjestelmää ja lisätä nykyisten ja pian saatavilla olevien uusiutuvien energiamuotojen ja energiatehokkuusratkaisujen kysyntää; ottaa huomioon, että Venäjän laiton hyökkäys Ukrainaan ja sen seuraukset ovat lisänneet entisestään tarvetta muuttaa nopeasti maailmanlaajuista energiajärjestelmää; katsoo, että liiallinen riippuvuus fossiilisista polttoaineista ja maailman energiamarkkinoiden epävakaus korostavat tarvetta asettaa etusijalle sekä Euroopassa että maailmanlaajuisesti investoinnit energiatehokkuuteen ja energian riittävyyteen, hiilestä irtautumiseen, pitkäaikaiseen energian varastointiin, innovatiivisen puhtaan teknologian käyttöönottoon, uusiutuvaan energiaan, älykkäisiin verkkoratkaisuihin ja päästöttömiin kestäviin teknologioihin sekä kehittää sosioekonominen malli, joka on yhteensopiva tulevien sukupolvien terveen ympäristön ja maapallon sietokyvyn rajojen kanssa; ottaa huomioon, että tutkimusta innovoinnin tukemiseksi ja uusien vihreiden teknologioiden kehittämistä olisi tuettava, koska ne voivat edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä sekä kestävää talouskasvua ja EU:n kilpailukykyä;

([12]) Sopeutumista koskeva IPCC:n raportti, 2022.

**Torstai 20. lokakuuta 2022**

I. ottaa huomioon, että IPCC on vaatinut pitämään ilmaston lämpenemisen alle 1,5 celsiusasteessa, mutta vuonna 2020 ilmasto oli jo lämmennyt noin 1,2 celsiusastetta esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna; ottaa huomioon, että IPCC:n mukaan ihmisen vaikutus on yksiselitteisesti lämmittänyt ilmakehää, valtameriä ja maaperää ja että ihmisen aiheuttaman ilmastonmuutoksen vaikutukset tuntuvat lisääntyneinä äärimmäisinä sääilmiöinä, kuten helleaaltoina, kuivuutena, tulvina, talvimyrskyinä, hirmumyrskyinä ja metsäpaloina; ottaa huomioon, että vuosina 2000–2019 pelkästään tulvat, kuivuus ja myrskyt aiheuttivat haittoja lähes neljälle miljardille ihmiselle kaikkialla maailmassa ja vaativat yli 300 000 ihmishenkeä; ottaa huomioon, että näiden ääri-ilmiöiden esiintymistiheydessä on tapahtunut jyrkkä muutos vuosien 1980–1999 jälkeen ja että tulvien esiintymistiheys on kasvanut 134 prosenttia, myrskyjen 40 prosenttia ja kuivuuden 29 prosenttia ([13]);

J. ottaa huomioon, että terveys-, ympäristö- ja ilmastokriisien on tieteellisesti todistettu liittyvän toisiinsa; ottaa huomioon, että äärimmäiset sääilmiöt, biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen, maaperän huonontuminen ja vesipula aiheuttavat väestöliikkeitä ja vaikuttavat dramaattisesti ihmisten terveyteen; ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestön mukaan ilmastonmuutos on ihmiskunnan suurin yksittäinen terveysuhka ja lisää kuolemantapauksien määrää vuosittain noin 250 000:lla vuosina 2030–2050 ([14]), ja ottaa huomioon, että ilmansaasteet aiheuttavat maailmassa noin 7 miljoonaa ennenaikaista kuolemaa ja että suorien terveysvahinkojen, mielenterveys mukaan luettuna, kustannusten arvioidaan nousevan 2–4 miljardiin Yhdysvaltojen dollariin vuodessa vuoteen 2030 mennessä;

K. ottaa huomioon, että YK:n katastrofiriskin vähentämisen tukitoimiston (UNDRR) julkaisemasta maailmanlaajuisesta arviointiraportista (GAR 2022) käy ilmi, että kahden viime vuosikymmenen aikana tapahtui joka vuosi noin 350–500 katastrofia ja että katastrofien määrän ennustetaan nousevan vuoteen 2030 mennessä 560 katastrofiin vuodessa – tai 1,5 katastrofiin päivässä;

L. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos on yksi tärkeimmistä syistä ympäristön tilan heikkenemiseen ja että se vaikuttaa kielteisesti elintarviketurvaan, vedensaantiin ja luonnonvarojen käyttöön ja vahingoittaa ihmisten terveyttä; ottaa huomioon, että veden niukkuus, tulvat ja kuivuus ovat keskeisiä riskejä Euroopassa ja että vesipula vaikuttaa useisiin aloihin eri puolilla EU:ta kerrannais- ja heijastusvaikutusten kautta; ottaa huomioon, että vedenkäytön tehokkuuden parantamistoimet ovat keskeisiä sopeutumisvaihtoehtoja; katsoo, että olisi otettava käyttöön digitaalisia ratkaisuja, jotta varmistetaan selviytymiskykyinen ja vihreä yhteiskunta Euroopassa ja sen ulkopuolella; katsoo, että kaikki sidosryhmät ja alat olisi mobilisoitava vesitehokkaan yhteiskunnan aikaansaamiseksi käsittelemällä samanaikaisesti ilmastonmuutokseen sopeutumista, elintarviketurvaa ja vedensaantia, biologisen monimuotoisuuden suojelua sekä resurssitehokasta ja kilpailukykyistä taloutta; katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi myös kehitettävä tätä lähestymistapaa erityisesti Euroopan naapuruuspolitiikan, EU:n ulkoisten toimien ja YK:n toimintaohjelmien avulla;

M. ottaa huomioon, että ilmastoon liittyvien terveyteen, toimeentuloon, elintarviketurvaan, vesihuoltoon ja talouskasvuun kohdistuvien riskien arvioidaan olevan paljon suuremmat, kun ilmasto lämpenee 2 celsiusastetta; ottaa huomioon, että ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen 2 celsiusasteeseen verrattuna ennustetaan vähentävän vaikutuksia maan, makean veden sekä rannikoiden ekosysteemeihin ja säilyttävän enemmän niiden ihmisille tarjoamia palveluja; ottaa huomioon, että tästä syystä on välttämätöntä pyrkiä rajoittamaan lämpötilan nousu 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna;

N. ottaa huomioon, että Pariisin sopimuksen johdanto-osassa todetaan, ”että on tärkeää varmistaa kaikkien ekosysteemien, myös valtamerien ekosysteemien, toimintakyvyn säilyminen”, ja toteaa, että UNFCCC:n 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa korostetaan, että sopimuspuolten on edistettävä kaikkien kasvihuonekaasujen nielujen ja varastojen kestävää hoitoa, biomassa, metsät ja valtameret sekä muut manner-, rannikko- ja meriekosysteemit mukaan luettuina, sekä niiden suojelemista ja lisäämistä; ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja koskevassa IPBES-foorumin raportissa korostetaan, että luonnon kestävä käyttö on ratkaisevaa, jotta voidaan sopeutua ilmastojärjestelmään ja hillitä siihen kohdistuvia ihmisen toiminnan aiheuttamia vaarallisia häiriöitä;

---

([13]) YK:n katastrofiriskin vähentämisen tukitoimisto, ”The human cost of disasters: an overview of the last 20 years 2000–2019”, https://www.undrr.org/media/48008/download

([14]) https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/climate-change-and-health#:~:text=Climate%20change%20affects%20the%20social,malaria%2C%20diarrhoea%20and%20heat%20stress

O. ottaa huomioon, että valtamerten suojelu on ratkaisevan tärkeää niiden roolille ilmastojärjestelmässä, kuten luonnollisen ja ihmisen toiminnan aiheuttaman hiilidioksidin ($CO_2$) ja lämmön sitomiselle ja uudelleenjakamiselle sekä ekosysteemien tukemiselle; ottaa huomioon, että IPCC:n vuonna 2019 julkaistu erityisraportti valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa osoittaa, että valtameret ovat 1970-luvulta lähtien vähitellen lämmenneet ja sitoneet yli 90 prosenttia ilmastojärjestelmän hukkalämmöstä; ottaa huomioon, että valtamerien lämpeneminen vaikuttaa rannikkoekosysteemeihin ja johtaa merien helleaaltojen voimistumiseen, happamoitumiseen, hapen katoamiseen, meriveden tunkeutumiseen makeaan veteen ja merenpinnan nousuun;

P. ottaa huomioon, että Glasgow'n ilmastosopimuksessa tunnustetaan muiden kuin sopimuspuolina olevien sidosryhmien, kuten kansalaisyhteiskunnan, alkuperäiskansojen, paikallisyhteisöjen, nuorten, lasten, paikallis- ja aluehallintojen ja muiden sidosryhmien, tärkeä rooli Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa ja korostetaan, että tarvitaan kiireellisesti monitasoisia ja yhteistyöhön perustuvia toimia;

Q. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos uhkaa suoraan tai välillisesti ihmisoikeuksien täysimääräistä toteutumista, mikä koskee muun muassa oikeutta elämään, veteen ja sanitaatioon, ruokaan, terveyteen ja asumiseen; ottaa huomioon, että ihmisten kyky sopeutua ilmastonmuutokseen liittyy erottamattomasti heidän mahdollisuuksiinsa nauttia perusihmisoikeuksista sekä heidän toimeentulonsa ja hyvinvointinsa kannalta olennaisten ekosysteemien terveyteen; ottaa huomioon, että Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön mukaan yli 200 miljoonaa ihmistä saattaa joutua muuttamaan ilmastonmuutoksen vaikutusten vuoksi; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen aiheuttama maan sisäinen siirtyminen on laajamittaisinta köyhimmillä ja ilmastonmuutokselle haavoittuvimmilla alueilla; ottaa huomioon, että maailmanlaajuisilla toimilla kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi voitaisiin merkittävästi hidastaa ilmastonmuutoksen vuoksi maan sisäisesti siirtymään joutuvien ihmisten määrän lisääntymistä siten, että heitä olisi jopa 80 prosenttia vähemmän vuoteen 2050 mennessä ([15]);

R. ottaa huomioon, että seitsemän viime vuotta, 2015–2021, olivat lämpimimmät kaikista tilastoiduista vuosista; ottaa huomioon, että myös merenpinnan taso nousi ennätyksellisen korkealle vuonna 2021; ottaa huomioon, että maailmanlaajuisesti merenpinta nousi keskimäärin 4,5 mm vuodessa vuosina 2013–2021 ja että useilla alueilla merenpinta nousee WMO:n mukaan "huomattavasti nopeammin" kuin maailmanlaajuisesti keskimäärin; ottaa huomioon, että Grönlannin jääpeitteen korkeimmassa kohdassa kirjattiin ensimmäistä kertaa vesisadetta vuonna 2021;

S. ottaa huomioon, että maailman väestön rikkaimman yhden prosentin odotetaan tuottavan kulutuksesta henkeä kohden aiheutuvia päästöjä vuonna 2030 edelleen määrä, joka on 30 kertaa suurempi kuin koko maailman päästöt henkeä kohden, kun taas maailman väestön köyhimmän puoliskon päästöjalanjälkien odotetaan jäävän moninkertaisesti alle kyseisen tason ([16]);

T. ottaa huomioon, että useimpien kehitysmaiden osuus ilmastonmuutosta aiheuttaviin kasvihuonekaasupäästöihin ilmakehässä on erittäin pieni; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen vaikutukset kehitysmaissa ovat lisääntyneet; katsoo, että resurssit, joita ne voivat ottaa käyttöön sopeutumistoimiin ilmastonmuutoksen kielteisten vaikutusten käsittelemiseksi ja ilmastokestävyyden ja kestävän kehityksen saavuttamiseksi, ovat selvästi riittämättömiä;

U. ottaa huomioon, että UNFCCC:n ensimmäisessä raportissa sopimuspuolina olevien kehitysmaiden tarpeiden määrittämisestä todetaan, että kehitysmaiden tarpeet kansallisesti määriteltyjen osuuksien täytäntöön panemiseksi ovat rahallisesti 5,8–5,9 biljoonaa Yhdysvaltojen dollaria, joista 502 miljardin Yhdysvaltojen dollarin katsotaan edellyttävän kansainvälisiä rahoituslähteitä;

---

([15]) Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Maailmanpankki, "Groundswell, Acting on Internal Climate Migration, Part II", 2021 https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/36248

([16]) Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti (IEEP) ja Oxfam, "Carbon Inequality in 2030", marraskuu 2021 https://oxfamilibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/621305/bn-carbon-inequality-2030-051121-en.pdf

**Torstai 20. lokakuuta 2022**

V. ottaa huomioon, että vuonna 2020 Global Witness -organisaatio kirjasi 227:n maaoikeuksien puolustajan ja ympäristönsuojelijan murhat ja että 71 prosenttia murhatuista henkilöistä puolusti maailman metsiä metsäkatoa ja teollisuuden kehittämistä vastaan, kun taas muut surmattiin heidän jokien, rannikkoalueiden ja valtamerten suojelemiseksi tekemänsä työn vuoksi; ottaa huomioon, että vuonna 2020 maaoikeuksien puolustajiin ja ympäristönsuojelijoihin kohdistuva väkivalta keskittyi valtaosin eteläisen pallonpuoliskon maihin ja että pohjoiselta pallonpuoliskolta kirjattiin alle yksi prosentti kaikista rekisteröidyistä kuolemaan johtaneista hyökkäyksistä; ottaa huomioon, että vuosina 2015–2019 yli kolmannes kaikista kuolemaan johtaneista hyökkäyksistä kohdistui alkuperäiskansoihin, vaikka alkuperäisyhteisöjen osuus maailman väestöstä on vain 5 prosenttia ([17]);

1. palauttaa mieliin, että ilmasto- ja biodiversiteettikriisit ovat merkittävimpiä ihmiskunnan kohtaamia haasteita ja että kaikkien maailman maiden hallitusten ja toimijoiden on tehtävä parhaansa niiden ratkaisemiseksi kiireellisesti ja käsiteltävä näitä kahta kriisiä tiiviisti toisiinsa liittyvinä; korostaa, että kansainvälinen yhteistyö, alue- ja paikallishallintojen, yritysten ja muiden valtiosta riippumattomien toimijoiden osallistuminen, solidaarisuus, oikeudenmukainen siirtymä, johdonmukainen tieteeseen perustuva toiminta sekä horjumaton sitoutuminen tavoitetason nostamiseen ja toimintapolitikkojen yhdenmukaistaminen tämän tavoitetason kanssa ovat välttämättömiä, jotta voimme kantaa yhdessä vastuun ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta ja luontokadon ehkäisemisestä ja siten koko maapallon ja nykyisen ja tulevien sukupolvien hyvinvoinnin turvaamisesta;

2. pitää huolestuttavina UNEPin vuoden 2021 päästökuiluraportin ja sen 4. marraskuuta 2021 julkaistun lisäyksen tuloksia ja erityisesti sitä, että ennen COP26-kokousta ja sen aikana ilmoitetuista kunnianhimoisemmista ilmastositoumuksista huolimatta, jos ilmoitetut kansalliset vuoden 2030 ilmastotavoitteet pannaan täysimääräisesti täytäntöön yhdessä muiden hillintätoimien kanssa, ennustetut päästöt ohjaavat maailmaa kohti 2,7 celsiusasteen lämpötilan nousua, mikä ylittää tuntuvasti Pariisin sopimuksen tavoitteet rajoittaa ilmaston lämpeneminen selvästi alle 2 celsiusasteen ja pyrkiä sen rajoittamiseen 1,5 celsiusasteeseen; pitää huolestuttavana sitä, että päästöt kasvavat edelleen ja päästökuilu levenee; korostaa, että ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen edellyttää maailmanlaajuisten kasvihuonekaasupäästöjen nopeaa, jyrkkää ja jatkuvaa vähentämistä, mukaan lukien maailmanlaajuisten hiilidioksidipäästöjen vähentäminen 43 prosentilla vuoteen 2030 mennessä vuoden 2019 tasoihin verrattuna; muistuttaa, että hyväksymällä Glasgow'n ilmastosopimuksen kaikki osapuolet tunnustivat, että maapallon keskilämpötilan nousun rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna vähentäisi merkittävästi ilmastonmuutoksen riskejä ja vaikutuksia;

3. korostaa, että UNEPin vuoden 2021 päästökuiluraportin mukaan fossiilisten polttoaineiden, jäte- ja maatalousalan metaanipäästöjen vähentäminen voisi auttaa kuromaan umpeen päästökuilua ja vähentää lämpenemistä lyhyellä aikavälillä, mutta painottaa, että tämä edellyttäisi kiireellisesti sääntöjä, jotka määritellään selkeästi, joilla pyritään todellisiin päästövähennyksiin ja joita tuetaan edistymisen seuraamista ja avoimuuden takaamista koskevilla järjestelyillä;

4. korostaa, että yhä useammat maat sitoutuvat tavoitteisiin saavuttaa ilmastoneutraalius vuosisadan puoliväliin mennessä, mutta korostaa, että nämä sitoumukset on muutettava kiireellisesti vankoiksi lyhyen aikavälin tavoitteiksi, toimintapolitiikoiksi ja toimiksi, joita tuetaan taloudellisilla resursseilla, ja että ne on otettava huomioon tarkistetuissa kansallisesti määritellyissä panoksissa siten, että niissä nostetaan vuoden 2030 ilmastotavoitteita, jotta maailmanlaajuiset päästöt saavuttaisivat mahdollisimman pian huippunsa; on samaa mieltä UNEPin arviosta, jonka mukaan monissa kansallisissa ilmastosuunnitelmissa toimia toteutetaan vasta vuoden 2030 jälkeen ja että monissa pitkän aikavälin ilmastoneutraaliutta koskevissa sitoumuksissa on suuria epäselvyyksiä ja ne eivät ole avoimia;

5. panee erittäin huolestuneena merkille WMO:n viimeisimmän ilmaston tilaa koskevan raportin, josta käy ilmi, että neljä keskeistä ilmastoindikaattoria – merenpinnan nousu, valtamerten lämpösisältö, valtamerten happamoituminen ja kasvihuonekaasujen pitoisuudet – rikkoivat uusia ennätyksiä vuonna 2021;

([17]) Global Witness, "Last Line of Defence, The industries causing the climate crisis and attacks against land and environmental defenders", syyskuu 2021 https://www.globalwitness.org/en/campaigns/environmental-activists/last-line-defence/

***Glasgow'n ilmastosopimus ja Sharm el-Sheikhissä järjestettävä COP27-kokous***

6. panee merkille COP26-kokouksessa ja Glasgow'n ilmastosopimuksessa saavutetun edistyksen; korostaa kuitenkin, että ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen voidaan saavuttaa vain, jos tällä kriittisellä vuosikymmenellä toteutetaan kiireellisiä toimia ennen vuotta 2030; korostaa, että COP26-kokouksessa osapuolia pyydettiin tarkastelemaan uudelleen vuoden 2030 tavoitteita ja vahvistamaan niitä kansallisesti määritellyissä panoksissaan, koska tämä on tarpeen Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteen saavuttamiseksi vuoden 2022 loppuun mennessä, ottaen huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet; kehottaa painokkaasti kaikkia UNFCCC:n osapuolia lisäämään kansallisesti määriteltyjä panoksiaan COP27-kokoukseen mennessä, jotta tavoitetasoerot voidaan kuroa umpeen, ja mukauttamaan toimintapolitiikkansa tämän tavoitteen kanssa yhteensopivalle tielle; kehottaa EU:ta ja kaikkia G20-maita osoittamaan maailmanlaajuista johtajuutta tässä asiassa;

7. suhtautuu myönteisesti COP26-kokouksen päätökseen laatia työohjelma ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevien tavoitteiden pikaiseksi nostamiseksi ja täytäntöönpanon jouduttamiseksi tällä kriittisellä vuosikymmenellä globaalia arviointia täydentävällä tavalla, kansallisesti määriteltyjä tavoitteita koskevan yhteenvetoraportin päivittämiseksi vuosittain ennen kutakin COP-kokousta ja vuotta 2030 edeltäviä tavoitteita käsittelevän korkean tason ministeritason pyöreän pöydän kokouksen järjestämiseksi vuosittain; kehottaa painokkaasti COP27-kokousta hyväksymään tämän työohjelman ja varmistamaan, että vuosittainen tavoitteiden uudelleentarkastelu perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon ja osapuolten mahdollisimman korkeaan tavoitetasoon; korostaa, että osapuolten on tarkistettava ja lisättävä kansallisesti määriteltyjä panoksiaan, kunnes ne ovat linjassa sellaisen kehityspolun kanssa, joka mahdollistaa ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen;

8. on tyytyväinen siihen, että Glasgow'ssa saatiin valmiiksi Pariisin sopimuksen sääntökirja, ja korostaa, että sen täytäntöönpanolla on varmistettava ympäristötavoitteiden vahva tinkimättömyys ja saavutettava mahdollisimman korkea tavoitetaso;

9. suhtautuu myönteisesti siihen, että Glasgow'n ilmastosopimuksessa korostetaan sopeutumisen merkitystä ja tarvetta laajentaa toimia sopeutumiskyvyn parantamiseksi, selviytymiskyvyn vahvistamiseksi ja ilmastonmuutokselle alttiuden vähentämiseksi; toteaa tältä osin, että 47 maata toimitti viime vuonna sopeutumista koskevan tiedonannon tai kansallisen sopeutumissuunnitelman, ja odottaa muiden maiden toimittavan tiedonantonsa Pariisin sopimuksen mukaisesti; pitää myönteisenä menetyksiä ja vahinkoja koskevan uuden Glasgow'n vuoropuhelun perustamista, ja katsoo, että siinä olisi keskityttävä rahoitusjärjestelyihin, joiden avulla voidaan torjua, vähentää ja käsitellä ilmastonmuutoksen haitallisiin vaikutuksiin liittyviä menetyksiä ja vahinkoja;

10. panee merkille COP26-kokouksessa tehdyt ilmastorahoitusta koskevat sitoumukset, mutta pitää valitettavana, että vuoden 2021 ilmastorahoituksen toteutussuunnitelma osoitti, että nykyinen maailmanlaajuinen 100 miljardin Yhdysvaltojen dollarin tavoite saavutetaan todennäköisesti vasta vuonna 2023, kolme vuotta alkuperäisen määräajan jälkeen; huomauttaa rahoitusvajeen kasvusta erityisesti sopeutumisen osalta; kehottaa kehittyneitä maita, myös EU:ta ja sen jäsenvaltioita, varmistamaan, että ilmastorahoitusta koskeva 100 miljardin Yhdysvaltojen dollarin tavoite voidaan saavuttaa ja maksaa jo vuonna 2022 ja keskimäärin vuosina 2020–2025, ja tarkentamaan yksityiskohtaisemmin etenemistapaa uuden, vuoden 2025 jälkeisen ilmastorahoitustavoitteen saavuttamiseksi; korostaa, että suuren osan historiallisista päästöistä aiheuttaneiden kehittyneiden maiden myöntämä rahoitus on ratkaisevan tärkeää myös sitä varten, että voidaan rakentaa luottamusta ilmastonmuutoksen hillitsemistavoitteita koskevaa kunnianhimoisempaa vuoropuhelua kohtaan;

11. korostaa, että COP27-kokouksen isäntämaa kuuluu yhteen niistä maailman alueista, joita ilmastonmuutos koettelee eniten; toteaa, että Välimeren alue lämpenee 20 prosenttia maailmanlaajuista keskiarvoa nopeammin ja että alue on yksi ilmastonmuutoksen kannalta kriittisimmistä maailman alueista, jossa 250 miljoonan ihmisen ennustetaan kärsivän vesiköyhyydestä 20 vuoden kuluessa ([18]); korostaa, että Välimerestä on tulossa maailman nopeimmin lämpenevä meri ([19]), mistä aiheutuu seurauksia tärkeille talouden aloille ja koko meriekosysteemille ja peruuttamattomia muutoksia ekosysteemiin ja lajeihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan kiireellisesti ja tekemään yhteistyötä Välimeren alueen kumppaneidensa kanssa kunnianhimoisten sopeutumistoimien laatimiseksi ja johtamaan hillitsemistoimia;

([18]) Ilmaston- ja ympäristönmuutosta käsittelevät Välimeren alueen asiantuntijat, "Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region", 2019, https://ufmsecretariat.org/wp-content/uploads/2019/10/MedECC-Booklet_EN_WEB.pdf

([19]) WWF Mediterranean Marine Initiative, "The Climate Change Effect in the Mediterranean — Six stories from an Overheating Sea", Rooma, Italia, 2021.

**Torstai 20. lokakuuta 2022**

12. tukee Ukrainan hallituksen aloitetta perustaa maailmanlaajuinen foorumi aseellisissa konflikteissa aiheutuneiden ympäristövahinkojen arvioimiseksi;

13. palauttaa mieliin, että on tärkeää, että kaikki osapuolet voivat osallistua UNFCCC:n päätöksentekoprosesseihin; korostaa, että UNFCCC:n nykyistä päätöksentekoprosessia voitaisiin parantaa, jotta kehitysmaiden ja vähiten kehittyneiden maiden ja kansalaisyhteiskunnan edustajat voisivat osallistua siihen täysimääräisesti; pitää olennaisen tärkeänä, että ilmastonmuutoksesta eniten kärsiviä maita kuullaan ja että niiden huolenaiheisiin puututaan; kehottaa siksi COP27-kokouksen puheenjohtajavaltiota ja tulevia puheenjohtajavaltioita tutkimaan lisäkeinoja, joilla varmistetaan kehitysmaiden tehokas ja merkityksellinen osallistuminen, ja osoittamaan tähän lisäresursseja; palauttaa mieliin aiemmat kantansa Egyptin ihmisoikeustilanteeseen; panee merkille, että jotkin kansalaisjärjestöt ovat ilmaisseet huolensa kansalaisyhteiskunnan marginalisoinnista Egyptin COP-kokouksessa sekä mielenosoitusten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumisen estämisestä; kehottaa UNFCCC:tä ja Egyptin viranomaisia varmistamaan, että kansalaiset ja kansalaisjärjestöt voivat osallistua COP27-kokoukseen tasapuolisesti ja täysimääräisesti;

14. kehottaa jälleen vapauttamaan kaikki Egyptissä mielivaltaisesti pidätetyt henkilöt ja korostaa ihmisoikeuksien puolustajan Alaa Abd El-Fattahin erityisen kiireellistä tapausta; kehottaa Egyptin viranomaisia hyödyntämään COP27-kokouksen antamaa tilaisuutta maan ihmisoikeustilanteen parantamiseksi ja perusvapauksien noudattamiseksi koko COP27-kokouksen ajan ja sen jälkeen erityisesti sananvapauden ja rauhanomaisen kokoontumisen vapauden osalta; tukee voimakkaasti YK:n asiantuntijoiden UNFCCC:n sihteeristölle esittämää kehotusta kehittää ihmisoikeuskriteerejä, joita tulevia COP-kokouksia isännöivien maiden on sitouduttava noudattamaan osana isäntäsopimusta;

15. suhtautuu myönteisesti siihen, että Glasgow'n ilmastosopimuksessa tunnustetaan muiden kuin sopimuspuolina olevien sidosryhmien, kuten kansalaisyhteiskunnan, alkuperäiskansojen, paikallisyhteisöjen, nuorten, lasten, paikallis- ja aluehallintojen ja muiden sidosryhmien, tärkeä rooli Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa; tunnustaa nuorten tärkeän roolin ilmastonmuutoksen torjunnassa; kehottaa näin ollen osapuolia ja sidosryhmiä varmistamaan nuorten merkityksellisen osallistumisen ja edustuksen monenvälisissä, kansallisissa ja paikallisissa päätöksentekoprosesseissa; muistuttaa erityisesti kaupunkien keskeisestä roolista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, ja suhtautuu myönteisesti siihen, että yhä useammat kaupungit ja alueet eri puolilla maailmaa sitoutuvat ilmastoneutraaliutta koskeviin tavoitteisiin, ja erityisesti EU:n ilmastoneutraalien ja älykkäiden kaupunkien missioon osallistuvien sadan eurooppalaisen kaupungin sitoumuksiin saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2030 mennessä ja kehittyä innovointikeskuksiksi, joita kaikki EU:n kaupungit ja EU:n naapurimaiden kaupungit voivat seurata vuoteen 2050 mennessä;

16. korostaa, että kaikkien osapuolten tosiasiallinen osallistuminen on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite, jonka mukaan maapallon keskilämpötilan nousu rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen, mikä edellyttää, että on käsiteltävä eri osapuolten etuja ja myös eturistiriitoja; pitää huolestuttavana varsinkin sitä, että jotkut suuret saastuttajat ovat käyttäneet läsnäoloaan COP-kokouksissa Pariisin sopimuksen tavoitteiden heikentämiseksi; on erittäin huolestunut siitä, että UNFCCC ei ole toteuttanut toimia ratkaistakseen lopullisesti eturistiriitoja, jotka liittyvät yhteistyöhön muiden kuin sopimuksen osapuolena olevien sidosryhmien kanssa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan johtoaseman tässä prosessissa suojellakseen UNFCCC:n päätöksentekoprosessia eduilta, jotka ovat ristiriidassa Pariisin sopimuksen tavoitteiden kanssa;

17. suhtautuu myönteisesti maailmanlaajuisten ilmastotoimien edistämiseen tähtäävän Marrakeshin kumppanuuden kehittämiseen foorumina, jolla kannustetaan valtiosta riippumattomia toimijoita ja valtiotasoa alemman tason hallintoa toteuttamaan välittömiä ilmastotoimia, sekä sen vuoden 2022 työohjelman hyväksymiseen; toteaa, että Race to Zero- ja Race to Resilience -aloitteet ovat keskeisiä foorumeita alhaalta ylöspäin suuntautuvan hallinnon tukemiseksi ja raportoinnin ja arviointityön helpottamiseksi valtiotasoa alemmalla tasolla;

***Kunnianhimoinen EU:n ilmastopolitiikka***

18. odottaa, että 55-valmiuspaketissa ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisissa toimintapolitiikoissa esitetään toimenpiteet EU:n vuoden 2030 tavoitteen saavuttamiseksi ja asetetaan EU ja sen jäsenvaltiot ilmastoneutraaliuteen viimeistään vuonna 2050 johtavalle kehityspolulle, ja korostaa näistä esittämiään kantoja; muistuttaa, että EU:n

ilmastolain ja Pariisin sopimuksen sekä parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon mukaisesti EU:n olisi tehostettava ilmastotoimiaan sekä ilmaston lämpenemisen hillitsemisessä 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna että siihen sopeutumisessa selviytymiskyvyn parantamiseksi; kehottaa EU:ta päivittämään kansallisesti määritellyt panoksensa ja nostamaan kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitettaan COP27-kokouksessa parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella; kehottaa asettamaan 55-valmiuspaketin tavoitetason mahdollisimman korkealle, jotta kaikille muille osapuolille voidaan antaa selkeä signaali siitä, että EU on valmis kuromaan umpeen kuilun ilmaston lämpenemisen rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen oikeudenmukaisella, sosiaalisesti tasapainoisella, oikeudenmukaisella ja kustannustehokkaalla tavalla, ottaen samalla huomioon maailmanlaajuisen oikeudenmukaisuuden ja tasapuolisuuden näkökohdat sekä EU:n historiallisen ja nykyisen vastuun ilmastokriisiä aiheuttavista päästöistä;

19. korostaa, että eurooppalaisessa ilmastolaissa ja 55-valmiuspaketissa vuoteen 2030 asetettu EU:n yleinen päästötavoite vähentää EU:n päästöjä enemmän kuin sen nykyinen kansallisesti määritelty panos, joka on nettopäästöjen vähentäminen 55 prosentilla; korostaa lisäksi, että parlamentin kannoissa näihin ehdotuksiin ja REPowerEU-suunnitelmaan sisältyviin tavoitteisiin nostetaan edelleen EU:n ilmastotavoitteita yli tämän tason, ja kehottaa neuvostoa hyväksymään parlamentin kannat tältä osin; kehottaa EU:ta päivittämään päästölupauksiaan tämän mukaisesti ottaen huomioon Glasgow'n ilmastosopimuksessa tehdyn päätöksen tarkistaa vuoteen 2030 asetettuja tavoitteita;

20. korostaa, että nykyinen geopoliittinen tilanne korostaa, että on vähennettävä pikaisesti riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja tehostettava uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa, ja että se tarjoaa mahdollisuuden vahvistaa EU:n johtoasemaa tässä suhteessa;

21. muistuttaa, että ilmastotavoitteet on valtavirtaistettava kaikissa EU:n toimintapolitiikoissa ja toimenpiteissä niiden panemiseksi täytäntöön, ja korostaa, että eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdassa komissio velvoitetaan arvioimaan kaikkien toimenpide-ehdotusten tai lainsäädäntöehdotusten, myös talousarvioehdotusten, yhdenmukaisuus EU:n ilmastotavoitteiden kanssa; kehottaa komissiota panemaan tämän säännöksen täysimääräisesti täytäntöön samalla tavalla, jolla se tekee vaikutustenarviointeja kaikilla EU:n toimintapolitiikan aloilla; korostaa, että myös unionin ja sen jäsenvaltioiden nykyiset toimintapolitiikat on arvioitava uudelleen ja mukautettava näihin tavoitteisiin, ja edellyttää, että äskettäin perustettu ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta osallistuu tähän arviointiin; suhtautuu myönteisesti siihen, että äskettäin perustetun ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan 15 jäsentä on nimitetty; kehottaa neuvottelukuntaa julkaisemaan mahdollisimman pian arvionsa EU:n kasvihuonekaasubudjetista, joka on sopusoinnussa sen tavoitteen kanssa, että ilmaston lämpeneminen rajoitetaan alle 1,5 celsiusasteeseen, ja odottaa, että komissio ottaa täysimääräisesti huomioon neuvottelukunnan lausunnon laatiessaan unionin ohjeellisen kasvihuonekaasubudjetin ja unionin vuoden 2030 jälkeiset ilmastotavoitteet;

22. muistuttaa erään jäsenvaltion perustuslakituomioistuimen hiljattain tekemästä päätöksestä, jonka mukaan ilmastonsuojelu ei ole poliittisesti harkinnanvarainen asia ja ympäristönsuojelua koskevat perustuslain säännökset asettavat valtiolle perustuslaillisen velvollisuuden saavuttaa ilmastoneutraalius;

23. korostaa, että EU:n kansalaiset tukevat voimakkaasti ilmastotoimien tehostamista, sillä viimeisimmän Eurobarometri-tutkimuksen mukaan lähes joka toinen eurooppalainen (49 prosenttia) pitää ilmastonmuutosta EU:n tulevaisuuden kannalta tärkeimpänä maailmanlaajuisena haasteena;

24. painottaa, että kaikki ilmastopolitiikkatoimet olisi toteutettava oikeudenmukaisen ilmastoneutraaliuteen siirtymisen periaatteen mukaisesti ja tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten kanssa; katsoo näin ollen, että suurempi avoimuus, vahvempi sosiaalinen kumppanuus ja kansalaisyhteiskunnan sitoutuminen paikallisella, alueellisella, kansallisella ja unionin tasolla ovat olennaisen tärkeitä yhteiskunnan kaikkien osa-alueiden ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi oikeudenmukaisella, osallistavalla ja sosiaalisesti kestävällä tavalla;

***Sopeutuminen sekä menetykset ja vahingot***

25. panee tyytyväisenä merkille Glasgow'ssa annetut uudet rahoitussitoumukset sopeutumisrahastoon ja vähiten kehittyneiden maiden rahastoon; panee kuitenkin merkille, että ilmastonmuutoksen hillintään osoitetaan enemmän tukea kuin siihen sopeutumiseen, ja kannattaa voimakkaasti kehittyneille maille esitettyä kehotusta vähintään kaksinkertaistaa

niiden yhteisesti sopeutumiseen myöntämä rahoitus vuoden 2019 tasoon verrattuna vuoteen 2025 mennessä Glasgow'n ilmastosopimuksen mukaisesti, jotta saavutetaan parempi tasapaino; pitää valitettavana, että seitsemän vuotta Pariisin sopimuksen jälkeen sopeutumista koskevaa maailmanlaajuista tavoitetta ei ole vielä määritelty; suhtautuu myönteisesti COP26-kokouksessa laadittuun ja käynnistettyyn Sharm el-Sheikhin maailmanlaajuista sopeutumistavoitetta koskevaan työohjelmaan; korostaa avustuksiin perustuvan sopeutumisrahoituksen merkitystä; kehottaa painokkaasti EU:ta lisäämään vuosittain Globaali Eurooppa -välineestä sopeutumiseen myönnettävän rahoituksen osuutta vuosina 2021–2027; korostaa tarvetta tehostaa toimia maailmanlaajuisen sopeutumistavoitteen muuntamiseksi mitattavissa oleviksi tuloksiksi, joiden pitäisi muun muassa tarjota kattava käsitys ilmasto- ja katastrofiriskeistä ja niihin liittyvistä sopeutumistarpeista ja -kustannuksista useilla tasoilla ja lisätä johdonmukaisten ja vertailukelpoisten tietojen saatavuutta, määrittää ja tehostaa täytäntöönpanokeinojen, mukaan lukien rahoitus- ja teknologiatuki, tarjontaa ja saatavuutta, ja laatia yhteinen joukko määrällisiä ja laadullisia mittareita, menetelmiä ja lähestymistapoja, joilla seurataan edistymistä tavoitteen saavuttamisessa ajan mittaan; korostaa tässä yhteydessä katastrofiriskien vähentämistä koskevaa Sendain kehystä ja sen seuranta- ja raportointijärjestelmää;

26. muistuttaa, että sopeutumistoimet lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ovat väistämättömiä kaikissa maissa, jos halutaan minimoida ilmasto- ja biodiversiteettikriisien kielteiset vaikutukset ilmastokestävyyden ja kestävän kehityksen aikaansaamiseksi, ja panee merkille kehitysmaiden, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden ja pienten kehittyvien saarivaltioiden, erityisen haavoittuvuuden ilmastonmuutoksen edessä; korostaa, että sopeutumistoimet voivat tuottaa monenlaisia hyötyjä, kuten maatalouden tuottavuuden parantuminen, innovointi, terveys ja hyvinvointi, elintarviketurva, toimeentulo ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen sekä riskien ja vahinkojen vähentäminen; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tehostamaan sopeutumistoimia pakollisten sopeutumissuunnitelmien, ilmastoon liittyvien haavoittuvuusarviointien ja ilmastostressitestien avulla paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla ja tukemalla paikallisesti johdettuja lähestymistapoja sekä ottamalla paikallisviranomaiset ja paikallisen kansalaisyhteiskunnan mukaan toimiin, jotta voidaan täysin noudattaa Pariisin sopimuksen sopeutumistavoitetta ja varmistaa, että EU:n sopeutumista koskevilla toimintapolitiikoilla suojellaan riittävästi EU:n yhteisöjä ja ekosysteemejä ilmastonmuutoksen vaikutuksilta; kehottaa edistymään edelleen EU:n uudessa sopeutumisstrategiassa ja korostaa olevan tärkeää, että strategia liittyy EU:n biodiversiteettistrategiaan ja eurooppalaisesta ilmastolaista juontuvaan uuteen sopeutumista koskevaan sääntelykehykseen; kehottaa jälleen panemaan ne kunnianhimoisesti täytäntöön niiden kansainväliset osat mukaan lukien;

27. korostaa, että vaikka ilmastonmuutos on maailmanlaajuinen ongelma, se vaikuttaa jo nyt jokaiseen alueeseen eri tavoin ja että lähempänä väestöä olevat paikallistason hallinnot ovat keskeisiä ilmastonmuutokseen sopeutumista edistäviä toimijoita; korostaa, että rahoitusta on kanavoitava paremmin paikallistasolle, jotta saadaan aikaan tehokkaita ja kohdennettuja ratkaisuja, ja suhtautuu tässä mielessä myönteisesti ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaan missioon, jolla tuetaan vähintään 150:tä Euroopan aluetta ja yhteisöä ilmastokestävyyden saavuttamiseksi vuoteen 2030 mennessä; kehottaa tukemaan alueellista ja hajautettua lähestymistapaa ilmastonmuutoksen vaikutusten torjunnassa ja ilmastorahoituksen saatavuudessa kehitysmaissa, jotta paikallisviranomaisilla, paikallisilla kansalaisjärjestöillä ja ympäristönsuojelijoilla olisi suurempi rooli ilmastonmuutoksen vaikutusten torjunnassa ja jotta tavoitetaan haavoittuvimmassa asemassa olevat ihmiset;

28. korostaa, että komission 24. helmikuuta 2021 hyväksymässä EU:n sopeutumisstrategiassa ilmaistaan komission tavoite lisätä resursseja ja ottaa käyttöön laajempaa rahoitusta sopeutumistoimiin ja että erityistä huomiota tarvitaan sen varmistamiseksi, että taloudelliset resurssit saavuttavat kehitysmaiden heikoimmassa asemassa olevat yhteisöt;

29. korostaa, että varhaisvaroitusjärjestelmät ovat ratkaisevan tärkeitä tehokkaan sopeutumisen kannalta mutta vain alle puolessa WMO:n jäsenmaista on käytössä tällaisia järjestelmiä; kannattaa WMO:n ehdotusta, joka on määrä hyväksyä COP27-kokouksessa ja jonka mukaan varhaisvaroitusjärjestelmät olisivat kaikkien ulottuvilla seuraavien viiden vuoden aikana; toivoo, että tämä varhaisvaroituspalveluja koskeva aloite pannaan nopeasti täytäntöön, erityisesti jotta mahdollisimman suuri määrä ihmishenkiä voidaan pelastaa mahdollisimman pian;

30. korostaa, että vihreä infrastruktuuri edistää ilmastonmuutokseen sopeutumista ja katastrofiriskien vähentämistä luonnon ja ekosysteemien suojelun, luontotyyppien ja lajien suojelun ja ennallistamisen, hyvän ekologisen tilan ja vesienhoidon sekä elintarviketurvallisuuden kautta; toteaa, että vihreän infrastruktuurin kehittäminen on yksi tehokkaimmista toimenpiteistä, joita kaupungeissa voidaan panna täytäntöön ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi, koska se lieventää ilmastonmuutoksen ja yhä yleisemmiksi käyvien äärimmäisten sääilmiöiden, kuten helleaaltojen, metsäpalojen, rankkasateiden, tulvien ja kuivuuden, kielteisiä vaikutuksia, tasaa äärilämpötiloja ja parantaa kaupunkialueilla asuvien asukkaiden elämänlaatua, henkinen ja fyysinen terveys mukaan lukien;

31. korostaa aavikoitumisen tuhoisia vaikutuksia ympäristöön, yhteiskuntaan ja talouteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja sen joillakin alueilla aiheuttamaa väestökatoa sekä tarvetta noudattaa yhteisiä lähestymistapoja, jotta tätä ilmiötä voidaan asianmukaisesti ehkäistä, jotta siihen voidaan sopeutua ja jotta se voidaan torjua kokonaan; muistuttaa siksi, että vesienhoito on ratkaisevan tärkeää ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi mutta myös vesi- ja elintarviketurvan varmistamiseksi, biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja terveen maaperän tukemiseksi; korostaa näin ollen, että EU:n vesipuitedirektiivi on pantava nopeasti kokonaan täytäntöön, jotta sen tavoitteet saavutetaan ja Euroopan vesivaroja voidaan hallinnoida entistä paremmin; korostaa, että veden uudelleenkäyttö ja vedenkäytön tehokkuus kiertoprosessien kautta on toteutettava täysimääräisesti koko taloudessa ja yhteiskunnassa, jotta voidaan hyödyntää veden arvoa ja varmistaa vedensaanti määrän ja laadun osalta; korostaa, että digitaalisilla ratkaisuilla voidaan edistää ilmastonmuutokseen sopeutumista parantamalla kykyä ennustaa veden niukkuutta, tulvia ja veden pilaantumista, ja tukee näiden välineiden käyttöönottoa;

32. korostaa, että ilmastonmuutos ja ympäristön tilan heikkeneminen ovat merkittäviä väestön siirtymistä ja uhkia lisääviä tekijöitä, jotka vaikuttavat ihmisten turvallisuuteen ja sosiaaliseen ja poliittiseen vakauteen; korostaa, että riittämättömät hillintä- ja sopeutumisvalmiudet voivat johtaa aseellisiin konflikteihin, elintarvikepulaan, luonnonkatastrofeihin sekä ilmastosyistä johtuvaan väestön siirtymiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan ilmastonmuutoksen vuoksi siirtymään joutuneiden ihmisten tarpeet ja haavoittuvuuden ja kehottaa vahvistamaan EU:n kehitysyhteistyötä ja humanitaarista toimintapolitiikkaa ja niiden rahoitusvälineitä, jotta voidaan tukea ilmastonmuutokseen sopeutumista kehitysmaissa, parantaa selviytymiskykyä, tehostaa katastrofiriskin vähentämistä ja reagoida humanitaarisiin hätätilanteisiin kasvavien tarpeiden aikana;

33. huomauttaa, että menetyksiä ja vahinkoja koskevassa Pariisin sopimuksen 8 artiklassa todetaan, että osapuolten olisi käsiteltävä ilmastonmuutoksen haittavaikutuksiin liittyviä menetyksiä ja vahinkoja yhteistoiminnan pohjalta; pitää siksi tärkeänä toteuttaa maailmanlaajuisia tukitoimia ilmastonmuutoksen vaikutuksille erityisen alttiilla alueilla, kuten rannikkoalueilla ja saarilla sekä alueilla, joilla sopeutumiskyky on rajallinen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan sillanrakentajina kehittyneiden maiden, kehitysmaiden ja vähiten kehittyneiden maiden välillä ja pyrkimään tehostamaan korkean tavoitetason ryhmän työtä sekä hillitsemis- ja sopeutumisrahoituksen että menetysten ja vahinkojen osalta; toteaa, että nämä ovat maailmanlaajuisen ilmasto-oikeudenmukaisuuden olennaisen tärkeitä osatekijöitä;

34. ilmaisee kiitollisuutensa IPCC:lle ja arvostaa suuresti sen kuudetta arviointiraporttia koskevaa työtä; pitää myönteisenä IPCC:n työryhmä II:n äskettäisessä raportissa esitettyä perusteellista arviota menetyksistä ja vahingoista ja korostaa, miten siinä tunnustetaan menetykset ja vahingot yhä tärkeämmäksi alaksi sekä kansainvälisessä ilmastopolitiikassa että ilmastotieteessä; kehottaa IPCC:tä hyödyntämään tätä työtä ja laatimaan erityisraportin, jossa käsitellään erityisesti menetyksiä ja vahinkoja;

35. muistuttaa, että kansainvälisten instituutioiden on vahvistettava organisaatioitaan, yhteistyötään ja kriisinhallintaa, jotta ne olisivat paremmin valmistautuneita ilmastonmuutokseen paikallisesti ja maailmanlaajuisesti, seuraavana askeleena kohti institutionaalista ilmastonmuutokseen sopeutumista;

***Ilmasto- ja biodiversiteettikriisi***

36. korostaa, että on tärkeää suojella, säilyttää ja ennallistaa luontoa ja ekosysteemejä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; muistuttaa lisäksi biologisen monimuotoisuuden keskeisestä roolista, sillä se auttaa ihmisiä torjumaan ilmaston lämpenemistä ja sopeutumaan siihen sekä parantamaan selviytymiskykyään; katsoo, että luontopohjaiset ratkaisut

ja ekosysteemeihin perustuvat lähestymistavat ovat keskeisiä välineitä, joilla tuetaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä suojellaan ja ennallistetaan biologista monimuotoisuutta ja metsiä ja vähennetään katastrofiriskejä; painottaa, että ennallistamalla rappeutuneita ekosysteemejä mahdollisimman nopeasti ja suojelemalla tehokkaasti ja tasapuolisesti 30–50 prosenttia maapallon maanpäällisistä, makeanveden ja valtamerten luontotyypeistä siten, että samalla turvataan alkuperäiskansojen ihmisoikeudet ja oikeudet ja vahvistetaan niitä, yhteiskunta voi hyötyä luonnon kyvystä sitoa ja varastoida hiiltä; korostaa tarvetta nopeuttaa edistymistä kohti kestävää kehitystä, mutta toteaa tämän edellyttävän riittävää rahoitusta ja poliittista tukea;

37. korostaa metsien, biologisen monimuotoisuuden ja kestävän maankäytön kriittisiä ja toisistaan riippuvaisia rooleja, jotta kestävän kehityksen tavoitteet voidaan saavuttaa maailmassa; korostaa näin ollen, että metsäkato ja maaperän huonontuminen on kiireellisesti pysäytettävä ja niiden suunta käännettävä, jotta voidaan edistää vuosittaisten kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämistä;

38. toistaa, että hallitukset 141 maassa, joiden alueella on yli 3,6 miljardia hehtaaria metsiä, ovat sitoutuneet lopettamaan metsäkadon ja kääntämään kehityksen päinvastaiseksi vuoteen 2030 mennessä;

39. toistaa, että runsashiilisten ekosysteemien tiukka suojelu ja ennallistaminen on toimenpidevaihtoehto, jolla on välitön vaikutus ja joka tarjoaa runsaasti hillitsemis- ja sopeutumisetuja; toteaa, että metsillä on keskeinen rooli ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden suojelussa; korostaa, että metsät edistävät pyrkimyksiä lieventää ilmastonmuutoksen kielteisiä vaikutuksia ja sopeutua niihin;

40. korostaa, että maankäyttösektoria koskevissa alakohtaisissa politiikoissa ja ilmastopolitiikassa, myös maa- ja metsätalouden tärkeissä alkutuotantotoimissa, on saatava aikaan riittävästi synergiavaikutuksia luonnontilaisten ja osittain luonnontilaisten ekosysteemien luonnollisten sopeutumisvalmiuksien kanssa ja parannettava mahdollisimman paljon ensisijaisesti kulttuurimaisemien sopeutumiskykyä; korostaa äskettäistä tuomiota asiassa, jossa kantajina olleet metsänhoitajat nostivat valtiota vastaan kanteen kansallisesta metsäpolitiikasta, joka käytännössä on estänyt heitä parantamasta hoidettujen metsien selviytymiskykyä muun muassa estämällä luontaisen uudistamisen ([20]);

41. muistuttaa, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin viidennen arviointiraportin mukaan alkuperäiset, paikalliset ja perinteiset tietämyksen muodot ovat merkittävä voimavara luonnonvarojen kestävässä hoidossa, biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä ja ilmastonmuutokseen sopeutumisessa; korostaa tarvetta vahvistaa alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen ja ILO:n yleissopimuksen nro 169 mukaisia yhteisöjen oikeuksia maan ja luonnonvarojen alalla ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi sekä noudattaa vapaan ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaatetta;

42. korostaa, että yritystoiminnan yhteydessä on suojeltava maaoikeuksien puolustajia ja ympäristönsuojelijoita varmistamalla tehokas ja vankka lakisääteinen ympäristönsuojelu, työntekijöiden oikeudet, maaoikeudet, alkuperäiskansojen oikeudet, toimeentulo ja kulttuurit, mukaan lukien vapaan ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaate; suhtautuu tältä osin myönteisesti EU:n aloitteisiin yritysten kestävää toimintaa koskevaksi huolellisuusvelvoitteeksi ja ehdotukseen asetukseksi tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionin ulkopuolelle; kehottaa osapuolia varmistamaan, että COP27-kokouksessa tehdyt Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoa koskevat sitoumukset ovat sopusoinnussa yritystoimintaan sovellettavien voimassa olevien kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden ja -normien kanssa;

43. muistuttaa, että ilmastonmuutos on yksi tärkeimmistä luontokadon ja maaperän huonontumisen syistä; korostaa, että ennusteiden mukaan ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset luontoon ja biologiseen monimuotoisuuteen, ekosysteemeihin, valtameriin sekä terveyteen ja ruokaturvaan kärjistyvät tulevina vuosikymmeninä; korostaa, että tarvitaan vahvempi, sitova ja kunnianhimoisempi kansainvälinen kehys, jotta voidaan suojella koko maailman biologista monimuotoisuutta, pysäyttää sen nykyinen heikkeneminen ja ennallistaa se niin hyvin kuin mahdollista; tiedostaa tässä yhteydessä Montrealissa Kanadassa joulukuussa 2022 järjestettävän biodiversiteettikonferenssin merkityksen; kehottaa IPCC:tä ja IPBES:ää jatkamaan ja vahvistamaan yhteistyötään, jotta päättäjille voidaan tarjota uusinta tieteellistä tietoa

([20]) https://www.klimazaloba.cz/wp-content/uploads/2021/04/Klimaticka%CC%81-z%CC%8Caloba.pdf

ilmasto- ja biodiversiteettikriiseistä ja niiden ratkaisemisesta; kehottaa myös UNFCCC:tä tekemään yhteistyötä YK:n biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen (UNCBD) ja Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) kanssa, jotta voidaan luoda johdonmukainen kehys ilmastoneutraaliutta ja selviytymiskykyä, biologisen monimuotoisuuden suojelua ja kestävää kehitystä varten;

44. kannustaa osapuolia Glasgow'n ilmastosopimuksen mukaisesti omaksumaan yhdennetyn lähestymistavan biologisen monimuotoisuuden huomioon ottamiseen kansallisissa, alueellisissa ja paikallisissa toiminta- ja suunnittelupäätöksissä; kehottaa UNFCCC:tä tämän vuoksi tekemään yhteistyötä UNCBD:n ja UNDP:n kanssa ilmastoneutraaliutta ja selviytymiskykyä, biologisen monimuotoisuuden suojelua ja kestävää kehitystä koskevan johdonmukaisen kehyksen luomiseksi; suhtautuu myönteisesti Edinburghin julistukseen vuoden 2020 jälkeisestä maailmanlaajuisesta biodiversiteettikehyksestä, sillä se on esimerkki osallistavasta koko hallinnon kattavasta lähestymistavasta;

45. kehottaa osapuolia jatkamaan valtameriä ja ilmastonmuutosta koskevaa vuoropuhelua asettamalla konkreettisia toiminnallisia tavoitteita, puuttumalla keskeisimpiin ja kiireellisimpiin valtamerten ja ilmaston välisen yhteyden ongelmiin ja kannustamalla maita, erityisesti rannikkovaltioita, sisällyttämään vastaavia sitoumuksia päivitettyihin kansallisesti määriteltyihin panoksiinsa, kansallisiin sopeutumissuunnitelmiinsa ja pitkän aikavälin strategioihinsa muiden toimien ohella;

***Kestävä ilmastorahoitus***

46. korostaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat suurimmat julkisen ilmastorahoituksen antajat; tiedostaa ilmastorahoituksen merkityksen ilmastotoimien onnistumisen kannalta, erityisesti koska monissa kehitysmaissa on ehtoihin perustuvia kansallisesti määriteltyjä panoksia, joiden saavuttaminen riippuu riittävästä taloudellisesta tuesta; pitää siksi myönteisenä, että vuoteen 2025 mennessä asetetaan ilmastorahoitusta koskeva uusi yhteinen määrällinen tavoite, jonka olisi ylitettävä selvästi vuodeksi 2020 asetettu 100 miljardin Yhdysvaltojen dollarin vuotuinen tavoite ja jossa olisi otettava huomioon kehitysmaiden täydentävää ja riittävää ilmastorahoitusta koskevat tarpeet ja painopisteet; katsoo, että ilmastonmuutoksen hillitsemistä, siihen sopeutumista sekä menetyksiä ja vahinkoja koskevia erillisiä tavoitteita olisi tarkasteltava osana tätä ilmastorahoitusta koskevaa uutta kollektiivista määrällistä tavoitetta; korostaa, että tulevissa ilmastorahoitustavoitteissa olisi otettava huomioon kehitysmaiden tarpeet sekä Pariisin sopimuksen oikeudenmukaisuusperiaate, kun määritetään osapuolten rahoitusosuuksia; korostaa tässä yhteydessä tarvetta asettaa selkeästi etusijalle avustuksiin perustuva ilmastorahoitus sen varmistamiseksi, että ilmastorahoitus ei lisää kestämätöntä velkatasoa kehitysmaissa; kehottaa jälleen perustamaan erityisen EU:n julkisen rahoitusmekanismin, josta tarjotaan asianmukaista lisätukea, jotta EU maksaa oikeudenmukaisen osuutensa kansainvälisestä ilmastorahoitustavoitteesta; palauttaa myös mieliin hiilirajamekanismista (CBAM) 22. kesäkuuta 2022 esittämän kantansa ([21]), jonka mukaan unionin olisi rahoitettava vähiten kehittyneiden maiden toimia niiden valmistusteollisuuden hiilipäästöjen vähentämiseksi vuotuisella määrällä, joka vastaa vähintään CBAM-todistusten myynnistä saatavien tulojen tasoa;

47. korostaa, että on tärkeää saattaa maailmanlaajuinen sopeutumistavoite toimintavalmiiksi ja ottaa käyttöön huomattavasti uusia varoja kehitysmaiden sopeutumista varten; panee huolestuneena merkille, että sopeutumiskustannukset ja -tarpeet kasvavat ja että ne ovat viidestä kymmeneen kertaa suuremmat kuin nykyiset kansainväliset julkisen sopeutumisrahoituksen virrat, joten sopeutumisrahoituksen vaje kasvaa; toteaa, että yksityisen rahoituksen suuntaamisessa sopeutumiseen on luontaisia vaikeuksia; korostaa, että nykyiset maailmanlaajuiset rahoitusvirrat eivät riitä tarvittavien sopeutumistoimien täytäntöönpanoon erityisesti kehitysmaissa muun muassa siksi, että huomattava osa sopeutumisrahoituksesta myönnetään lainoina; huomauttaa, että 50 prosenttia kaikesta EU:n ilmastorahoituksesta vuonna 2020 myönnettiin avustuksina, ja kehottaa EU:ta ja kaikkia jäsenvaltioita lisäämään avustuksiin perustuvaa rahoitusta varsinkin sopeutumista varten ja erityisesti vähiten kehittyneille maille ja pienille kehittyville saarivaltioille; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sitoutumaan siihen, että ne lisäävät merkittävästi sopeutumistoimiin myöntämäänsä rahoitusta ja esittämään COP27-kokoukselle selkeän suunnitelman siitä, miten saavutetaan Glasgow'n ilmastosopimuksessa sovittu tavoite sopeutumisrahoituksen kaksinkertaistamisesta vuoteen 2025 mennessä vuoden 2019 tasoon verrattuna;

([21]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2022)0248.

**Torstai 20. lokakuuta 2022**

48. toteaa, että rahoituskysymyksessä on edistyttävä, jotta voidaan puuttua menetyksiin ja vahinkoihin; kehottaa osapuolia sopimaan uusista, riittävistä ja täydentävistä julkisen rahoituksen lähteistä ja asettamaan selkeästi etusijalle avustukset, jotta voidaan puuttua ilmastonmuutoksen haittavaikutuksiin liittyviin menetyksiin ja vahinkoihin; toteaa, että yksityisen rahoituksen suuntaamisessa menetyksiin ja vahinkoihin on luontaisia vaikeuksia; kehottaa EU:ta osallistumaan rakentavasti ennen COP27-kokousta kehitysmaiden ehdotuksiin menetyksiä ja vahinkoja koskevan rahoitusvälineen perustamisesta COP27-kokouksessa, myös tarkastelemalla tällaisen välineen yksityiskohtaisia sääntöjä ja ottaen huomioon olemassa olevat institutionaaliset järjestelyt; vaatii, että menetykset ja vahingot otetaan tulevien COP-kokousten asialistan pysyväksi asiakohdaksi, jotta luodaan selkeä neuvottelufoorumi näiden kysymysten seuraamiseksi ja niissä edistymiseksi, ja kehottaa saattamaan Santiago-verkoston täysin toimintavalmiiksi, jotta voidaan tehokkaasti käynnistää tekninen apu ja puuttua asianmukaisesti menetyksiin ja vahinkoihin;

49. muistuttaa, että kaikkien osapuolten on tehtävä niin julkisista kuin yksityisistä kotimaisista ja kansainvälisistä rahoitusvirroista yhteensopivia Pariisin sopimuksen 1,5 celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseen johtavan kehityspolun kanssa; muistuttaa, että fossiilisten polttoaineiden tuet ja muut ympäristön kannalta haitalliset tuet on kiireellisesti lopetettava EU:ssa ja maailmanlaajuisesti; korostaa Glasgow'n ilmastosopimuksessa tehtyä sitoumusta nopeuttaa toimia nykyisen laajuisen hiilivoiman ja fossiilisten polttoaineiden tehottomien tukien asteittaiseksi poistamiseksi; on huolissaan siitä, että "fossiilisten polttoaineiden tehotonta" tukea ei ole määritelty, mikä vaarantaa vakavasti tällaisten sitoumusten uskottavuuden; toteaa, että fossiilisten polttoaineiden tuet ovat EU:ssa edelleen noin 55–58 miljardia euroa vuodessa; muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita niiden kahdeksannen ympäristöalan toimintaohjelman mukaisista velvoitteista asettaa fossiilisten polttoaineiden tukien asteittaiselle poistamiselle määräaika siten, että pyritään tavoitteeseen rajoittaa ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen, sekä laatia sitova unionin kehys, jolla seurataan jäsenvaltioiden edistymistä fossiilisten polttoaineiden tukien asteittaisessa poistamisessa sovitun menetelmän mukaisesti ja raportoidaan siitä; kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita ottamaan käyttöön konkreettisia politiikkatoimia, aikatauluja ja toimenpiteitä fossiilisten polttoaineiden kaikkien suorien ja epäsuorien tukien poistamiseksi vaiheittain mahdollisimman pian ja viimeistään vuoteen 2025 mennessä; kannustaa muita osapuolia toteuttamaan vastaavia toimenpiteitä ja työskentelemään fossiilisten polttoaineiden leviämisen estämistä koskevan sopimuksen laatimiseksi; suhtautuu myönteisesti G7-maiden sitoumukseen lopettaa fossiilisten polttoaineiden kehittämisen rahoittaminen ulkomailla vuoden 2022 loppuun mennessä ja korostaa samalla, että tätä sitoumusta olisi sovellettava myös maiden sisällä; korostaa tarvetta varmistaa, että EU:n hiilen hinnoittelukehys ei kannusta teollisuuden saastuttamista; korostaa innovaatiorahaston roolia;

50. pitää olennaisen tärkeänä, että suuret kansainväliset rahoituslaitokset hyväksyvät ja kehittävät nopeasti vihreää rahoitusta, jotta maailmantalouden hiilestä irtautuminen onnistuu; muistuttaa Euroopan investointipankin (EIP) asemasta EU:n ilmastopankkina ja sen äskettäin hyväksytystä ilmastopankin etenemissuunnitelmasta ja ajan tasalle saatetusta energia-alan lainanantopolitiikasta sekä Euroopan investointirahaston (EIR) lisäpyrkimyksistä johtaa ilmastoinvestointeja; suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan keskuspankki on sitoutunut sisällyttämään ilmastonmuutosta koskevat näkökohdat rahapolitiikan kehykseensä; kehottaa kansainvälisiä kehityspankkeja, myös EIP:tä, ja kehitysrahoituslaitoksia, jotka tavallisesti tarjoavat rahoitustukea velkaa synnyttävien välineiden muodossa, panemaan täytäntöön vastuullisen anto- ja ottolainauksen periaatteet ja saattamaan salkkunsa yhdenmukaisiksi Pariisin sopimuksen kanssa sekä keräämään ja käyttämään korkealaatuisia ilmastoriskiä, haavoittuvuutta ja vaikutuksia koskevia tietoja ohjatakseen investointeja 1,5 celsiusasteen tavoitteen mukaisiksi; pitää tärkeänä Glasgow Financial Alliance for Net Zero -allianssin perustamista ja sen sitoutumista tukemaan kehittyviä talouksia niiden siirtyessä ilmastoneutraaliuteen; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti yritysten kestävyysraportointia koskevaan EU:n sopimukseen, joka on ratkaisevan tärkeä rahoitustuen aikaan saamiseksi;

51. tukee ilmastotoimia varten muodostetun valtiovarainministerien koalition toimintaa ja kannustaa kaikkia hallituksia hyväksymään koalition sitoumukset kaikkien valtiovarainministerien vastuualueeseen kuuluvien toimintalinjojen ja käytäntöjen mukauttamisesta Pariisin sopimuksen tavoitteisiin ja hyväksymään konkreettisen hinnan hiilipäästöille, kuten Helsingin periaatteissa on määritelty;

52. suhtautuu myönteisesti kansainvälisen kestävyysstandardilautakunnan työhön pääomamarkkinoiden kestävyyteen liittyvien tietojen antamista koskevan maailmanlaajuisen perustason laatimiseksi, jotta voidaan suunnata lisää pääomaa puhtaisiin teknologioihin ja ilmastoinvestointeihin;

***Kaikilla aloilla toteutettavat toimet***

53. palauttaa mieliin, että eurooppalaiseen ilmastolakiin sisältyy sitoumus helpottaa alakohtaisia ilmastovuoropuheluja ja -kumppanuuksia tuomalla keskeisiä sidosryhmiä osallistavasti ja edustavasti yhteen, jotta aloja voidaan kannustaa laatimaan itse ohjeellisia vapaaehtoisia etenemissuunnitelmia ja suunnittelemaan niiden siirtymää unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että tällaisilla etenemissuunnitelmilla voisi olla arvokas panos autettaessa aloja suunnittelemaan ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisessä tarvittavia investointeja ja niiden avulla voitaisiin myös tehostaa eri alojen osallistumista ilmastoneutraalien ratkaisujen etsimiseen;

54. kehottaa kaikkia osapuolia ryhtymään pikaisesti toimiin metaanipäästöjen vähentämiseksi; panee tyytyväisenä merkille EU:n, Yhdysvaltojen ja useiden muiden maiden COP-26 kokouksessa allekirjoittaman maailmanlaajuisen metaanisitoumuksen, jolla pyritään vähentämään ihmisen toiminnan aiheuttamia metaanipäästöjä 30 prosentilla vuoden 2020 tasoon verrattuna vuoteen 2030 mennessä, mikä on ensimmäinen askel kohti YK:n ympäristöohjelman (UNEP) suosittelemaa 45 prosentin vähennystä ([22]); kehottaa kaikkia allekirjoittajia varmistamaan, että ne vähentävät metaanipäästöjä alueillaan vähintään 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä, ja hyväksymään kansallisia toimenpiteitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi; toteaa, että noin 60 prosenttia maailman metaanipäästöistä on peräisin maatalouden, kaatopaikkojen ja jätevedenkäsittelylaitosten kaltaisista lähteistä sekä fossiilisten polttoaineiden tuotannosta ja putkikuljetuksesta; muistuttaa, että metaani on voimakas kasvihuonekaasu, jonka ilmastovaikutus on 28 kertaa hiilidioksidia suurempi 100 vuoden ajanjaksolla ja 80 kertaa suurempi 20 vuoden ajanjaksolla; korostaa tässä yhteydessä, että tehokkaammat toimet metaanipäästöjen vähentämiseksi ovat yksi kustannustehokkaimmista toimenpiteistä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi lyhyellä aikavälillä; toteaa, että metaanipäästöjen vähentämiseksi on jo saatavilla monia kustannustehokkaita tekniikoita ja käytäntöjä edullisin tai negatiivisin kustannuksin; toteaa, että maatalouden metaanipäästöt johtuvat pääasiassa karjan määrän kasvusta ja että karjan lannasta ja suolistokäymisestä peräisin olevien päästöjen osuus on noin 32 prosenttia ihmisen toiminnasta aiheutuvista metaanipäästöistä; panee tässä yhteydessä merkille komission joulukuussa 2021 esittämän ehdotuksen metaanipäästöjen vähentämisestä energia-alalla; kehottaa hyväksymään muita sitovia lainsäädäntötoimenpiteitä päästöjen torjumiseksi muilla päästöjä aiheuttavilla aloilla ja sitovia unionin metaanipäästöjen vähennystavoitteita sekä sisällyttämään metaanin säänneltyihin epäpuhtauksiin kansallisia päästövähennysvelvoitteita koskevassa direktiivissä; toistaa kehotuksensa puuttua eläintiheyteen EU:ssa, jotta voidaan varmistaa kasvihuonekaasupäästöjen kunnianhimoinen vähentäminen tällä alalla; toistaa kantansa, jonka mukaan kulutustottumuksissa on siirryttävä terveellisempiin elintarvikkeisiin, ruokavalioihin ja elämäntapoihin, mukaan lukien kestävästi ja alueellisesti tuotettujen kasvien ja kasvipohjaisten elintarvikkeiden kulutuksen lisääminen, ja että lihan ja pitkälle jalostettujen tuotteiden liikakulutukseen on puututtava;

55. katsoo, että maatalouden kestävät tuotantomallit edellyttävät maailmanlaajuisten standardien asettamista käyttäen monialaista ja monitieteistä yhteinen terveys -lähestymistapaa ([23]), jotta varmistetaan siirtyminen kohti kestäviä elintarvikejärjestelmiä ja täytetään Pariisin sopimuksen ja Glasgow'n ilmastosopimuksen sitoumukset;

56. on tietoinen siitä, että ilmastonmuutos lisää antibioottiresistenssiä, ja kehottaa siksi osapuolia sopimaan maailmanlaajuisesti mikrobilääkkeiden käytön vähentämisestä ja resistenssiriskin torjumisesta;

57. korostaa, että liikenneala on ainoa ala, jolla päästöt ovat lisääntyneet EU:n tasolla vuoden 1990 jälkeen, mikä ei sovi yhteen EU:n ilmastotavoitteiden kanssa, jotka edellyttävät suurempia ja nopeampia päästövähennyksiä kaikilta yhteiskunnan aloilta, myös ilmailu- ja merenkulkualalta; katsoo, että sen varmistamiseksi, että kansallisesti määritellyt panokset ovat Pariisin sopimuksessa edellytettyjen koko taloutta koskevien sitoumusten mukaisia, osapuolia olisi kannustettava voimakkaasti sisällyttämään niihin kansainvälisen laiva- ja lentoliikenteen tuottamat päästöt sekä hyväksymään ja panemaan täytäntöön toimenpiteitä kansainvälisellä, alueellisella ja kansallisella tasolla näiden alojen päästöjen vähentämiseksi, mukaan lukien ilmailuun liittyvät muut kuin hiilidioksidin aiheuttamat vaikutukset; muistuttaa lisäksi, että IEA:n mukaan kaikkien maailmanlaajuisesti markkinoille saatettujen uusien henkilöautojen on oltava päästöttömiä vuoteen 2035 mennessä, jotta voidaan saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä;

58. korostaa merenkulun ja ilmailun päästöjen sisällyttämistä EU:n päästökauppajärjestelmään, joka voisi myös toimia mallina muille maille ja jolla tuetaan kunnianhimoisempia maailmanlaajuisia tavoitteita kansainvälisellä tasolla, muun muassa Kansanvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) ja Kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO); on huolestunut

([22]) UNEPin maailmanlaajuinen metaanipäästöarvio "Global Methane Assessment", 2021.
([23]) https://www.who.int/health-topics/one-health#tab=tab_1

IMO:ssa ja ICAO:ssa saavutetusta hitaasta edistyksestä kansainvälisen merenkulun ja ilmailun päästöjen torjunnassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmän (CORSIA) vahvistamiseksi samalla, kun turvataan EU:n lainsäädännöllinen riippumattomuus päästökauppadirektiivin täytäntöönpanossa; suhtautuu myönteisesti IMO:n meneillään olevaan työhön sen kasvihuonekaasustrategian ja päästövähennystavoitteen päivittämiseksi ja konkreettisten toimenpiteiden hyväksymiseksi; kehottaa IMO:ta kuitenkin etenemään nopeasti Pariisin sopimuksen tavoitteen mukaisten tavoitearvojen ja toimenpiteiden hyväksymisessä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä;

59. panee merkille yksityisten suihkukoneiden käytön valtavat ilmastovaikutukset, sillä yksi yksityinen suihkukone voi tuottaa jo yhdessä tunnissa kahden tonnin hiilidioksidipäästöt ([24]); korostaa, että johtajien on tärkeää näyttää esimerkkiä, ja pitää siksi valitettavana, että jotkut maailman johtajat ja valtuuskuntien jäsenet matkustivat COP26-kokoukseen yksityisellä suihkukoneella; kehottaa kaikkia COP27-kokouksen osallistujia valitsemaan vähiten saastuttavan liikennemuodon matkustaessaan kokoukseen; panee huolestuneena merkille, että yksityisten suihkukoneiden käytön arvioidaan lisääntyneen Euroopassa 30 prosenttia pandemiaa edeltäneeseen tasoon verrattuna ([25]), ja kehottaa siksi jäsenvaltioita ryhtymään viipymättä toimenpiteisiin yksityisten suihkukoneiden käytön rajoittamiseksi alueellaan;

60. suhtautuu myönteisesti Beyond Oil and Gas Alliance -yhteenliittymän (BOGA) käynnistämiseen COP26-kokouksessa ja korostaa, että sen tavoitteena on rajoittaa fossiilisten polttoaineiden tarjontaa ja lopettaa öljyn ja kaasun tuotanto; muistuttaa, että fossiiliset polttoaineet ovat suurin ilmastonmuutoksen aiheuttaja ja tuottavat yli 75 prosenttia kaikista kasvihuonekaasuista ja että nykyisten suunnitelmien mukaan tuotettaisiin noin 240 prosenttia enemmän hiiltä, 57 prosenttia enemmän öljyä ja 71 prosenttia enemmän kaasua kuin ilmakehän lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen edellyttäisi; kannattaa sosiaalisesti oikeudenmukaista ja tasa-arvoista maailmanlaajuista siirtymää öljyn ja kaasun tuotannon mukauttamiseksi Pariisin sopimuksen tavoitteisiin; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ja muita Pariisin sopimuksen osapuolia liittymään tähän aloitteeseen;

61. on huolissaan fossiilisiin polttoaineisiin investoivista toimijoista, jotka haastavat investointisopimusten yhteydessä hallituksia investointituomioistuimiin ilmastoa, fossiilisten polttoaineiden asteittaista poistamista tai oikeudenmukaista siirtymää koskevan politiikan takia; kehottaa johdonmukaisuuteen kahden- ja monenvälisten investointisopimusten ja kansainvälisesti sovittujen ilmastotavoitteiden välillä poistamalla investointisuoja fossiilisiin polttoaineisiin tehtäviltä investoinneilta;

62. muistuttaa, että IPCC:n kuudennen arviointiraportin mukaan hillitsemisvaihtoehdot, joiden kustannukset ovat enintään 100 Yhdysvaltojen dollaria hiilidioksiditonnilta, voisivat vähentää maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjä ainakin puolella vuoden 2019 tasosta vuoteen 2030 mennessä; korostaa siksi, että hiilen tosiasiallisen hinnan käyttöönotto osana laajempaa politiikkayhdistelmää voi osaltaan vähentää merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjä ja edistää puhtaan teknologian innovointia; kannustaa EU:ta ottamaan johtavan roolin hiilen hinnoittelun edistämisessä yhdistettynä tulojen tehokkaaseen ja sosiaalisesti osallistavaan käyttöön nopeamman ja oikeudenmukaisemman siirtymän edistämiseksi; kannustaa EU:ta myös tarkastelemaan yhteyksiä ja muita yhteistyömuotoja kolmansien maiden ja alueiden nykyisten hiilen hinnoittelumekanismien kanssa, nopeuttamaan kustannustehokkaita ja sosiaalisesti oikeudenmukaisia päästövähennyksiä maailmanlaajuisesti ja vähentämään samalla hiilivuodon riskiä ja toteaa näiden kaikkien toimien edistävän tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista maailmanlaajuisesti; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön suojatoimia, joiden avulla varmistetaan, että kaikki EU:n päästökauppajärjestelmän kanssa tuottavat pysyvän lisäpanoksen ilmastonmuutoksen vaikutusten hillintään eivätkä vaaranna EU:n sisäisiä kasvihuonekaasupäästöjä koskevia sitoumuksia;

63. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä muiden merkittävien hiilidioksidipäästöjen aiheuttajien kanssa perustaakseen kansainvälisen ilmastoklubin, joka on avoin kaikille maille, jotka sitoutuvat näyttämään esimerkkiä tiukoille ilmastotavoitteille ja hiilen tosiasialliselle hinnoittelulle ja joiden yhteisinä tavoitteina ovat kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ja ilmastoneutraaliuden saavuttaminen viimeistään vuoteen 2050 mennessä;

---

([24]) Transport & Environment, Private jets: can the super rich supercharge zero-emission aviation?, huhtikuu 2021.
([25]) Sama.

***Ilmastonmuutos ja sukupuolten tasa-arvo***

64. varoittaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa ihmisiin eri tavoin esimerkiksi sukupuolen, iän, vammaisuuden, etnisen alkuperän ja köyhyyden mukaan; katsoo, että siirtyminen kestävään yhteiskuntaan on toteutettava osallistavalla, oikeudenmukaisella ja tasapuolisella tavalla ja että sukupuolten tasa-arvo on tämän siirtymän avaintekijä; pitää siksi myönteisenä, että COP26-kokouksessa hyväksyttiin täytäntöönpanoa varten perustetun avustavan toimielimen suosittelema päätös sukupuolten tasa-arvosta ja ilmastonmuutoksesta sukupuoliulottuvuuden sisällyttämiseksi paremmin kansallisesti määriteltyihin panoksiin ja että ilmastorahoituksen olisi oltava sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa; pitää kuitenkin valitettavana, että noin puolet osapuolista ei ole vielä nimennyt kansallista sukupuolten tasa-arvoa ja ilmastonmuutosta käsittelevää yhteyspistettä ilmastoneuvotteluja, täytäntöönpanoa ja seurantaa varten eikä myöntänyt sille tukea;

65. korostaa UNFCCC:n tehostettua sukupuolten tasa-arvoa koskevaa Liman työohjelmaa ja sen sukupuolten tasa-arvoa koskevaa toimintasuunnitelmaa, jossa tunnustetaan, että sukupuolten tasa-arvoa on edelleen edistettävä ja ajettava ilmastonmuutoksen monialaisena painopisteenä; kehottaa uudelleen komissiota laatimaan konkreettisen toimintasuunnitelman uudistetun sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan toimintasuunnitelman sitoumusten täyttämiseksi ja luomaan sukupuolten tasa-arvoa ja ilmastonmuutosta käsittelevän EU:n pysyvän yhteyspisteen, jolla on riittävät taloudelliset resurssit, jotta voidaan toteuttaa ja seurata sukupuolten tasa-arvon huomioon ottavia ilmastotoimia EU:ssa ja maailmanlaajuisesti ([26]); kehottaa EU:ta valtavirtaistamaan sukupuolten tasa-arvon kaikkeen ilmasto- ja ympäristöpolitiikkaan; kehottaa jälleen EU:ta ja sen jäsenvaltioita varmistamaan, että kansalliset ilmastosuunnitelmat ovat sukupuolten kannalta tasa-arvoisia ja että kaikki sukupuolet osallistuvat merkityksellisellä tavalla niiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, sekä vahvistamaan naisten ja naisjärjestöjen roolia hallinnossa ja päätöksenteossa, niiden rahoitusmahdollisuuksia ja pääsyä ohjelmiin, joilla tuetaan naisten roolia ilmastohallinnossa;

66. korostaa, että Pariisin sopimuksen mukaan kehittyneiden maiden odotetaan raportoivan siitä, kuinka sukupuolitietoista rahoitus on, ja siitä, otetaanko rahoituksessa huomioon sukupuolinäkökohdat; on huolissaan siitä, että hankkeiden sukupuolten tasa-arvoa edistävien vaikutusten seuranta on edelleen selvästi riittämätöntä, ja kehottaa EU:ta tehostamaan toimiaan tältä osin; suosittelee, että tasa-arvoselvityksiä käytetään määrittämään erilaisia tarpeita ja etuja yhteiskunnassa sekä rahoitusmekanismien eritasoisia käyttömahdollisuuksia yhteiskunnissa; kehottaa jälleen komissiota laatimaan konkreettisen toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on täyttää COP 25-konferenssissa sovitun sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan uudistetun toimintasuunnitelman sitoumukset riittävillä talousarviomäärärahoilla sukupuolitietoisten ilmastotoimien toteuttamiseksi ja seuraamiseksi EU:ssa ja maailmanlaajuisesti; katsoo, että tämä voisi toimia muille osapuolille esimerkkinä vastaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi;

***Teollisuus, pk-yritykset ja kilpailukyky***

67. pitää COP27-kokousta erittäin tärkeänä askeleena sen jälkeen, kun Pariisin sopimus allekirjoitettiin vuonna 2015, sillä unioni on käynnistänyt 55-valmiuspaketin, RePowerEU-paketin ja muita toimenpiteitä, jotta voidaan vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä mutta myös energiajärjestelmänsä muuttamiseksi; katsoo, että taloudellisen hyvinvoinnin, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, työpaikkojen luomisen, kestävän teollisuuden kehityksen ja ilmastopolitiikan olisi vahvistettava toisiaan; korostaa, että ilmastonmuutoksen torjunnalla olisi pyrittävä vähentämään energiaköyhyyttä, lisäämään selviytymiskykyä ja kilpailukykyä ja tarjoamaan EU:n teollisuudelle ja pk-yrityksille mahdollisuuksia, jotka voidaan toteuttaa, jos lainsäätäjät sitoutuvat oikea-aikaisiin, räätälöityihin, solidaarisuuteen perustuviin ja asianmukaisiin politiikkatoimiin; pitää erittäin tärkeänä, että unioni varmistaa, että se saa etulyöntiaseman ja näyttää esimerkkiä samalla kun suojellaan sisämarkkinoita kolmansien maiden epäreilulta kilpailulta ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset eurooppalaisille yrityksille maailmanlaajuisesti;

68. korostaa, että unionin olisi tehtävä kaikkensa, jotta sen yritysten ja pk-yritysten johtoasema ja maailmanlaajuinen kilpailukyky säilyvät siirryttäessä kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen; huomauttaa, että EU:n johtajuuden ylläpitämiseksi ja laajentamiseksi olisi hyödynnettävä käytettävissä olevia ja innovatiivisia poliittisia välineitä; korostaa, että Euroopan teollisuuden nopeaa hiilestä irtautumista on jatkettava ja että unionin on edelleen tuettava tätä pyrkimystä, erityisesti oikeasuhteisia ratkaisuja sen toteuttamiseksi pk-yrityksissä; pitää myönteisinä strategisia arvoketjuja koskevia

([26]) Päätöslauselma 21. tammikuuta 2021 sukupuolten tasa-arvoa koskevasta EU-strategiasta (EUVL C 456, 10.11.2021, s. 208).

aloitteita; panee merkille, että varhaisen vaiheen strategioiden hyväksyminen ilmastonmuutoksen torjuntaan sekä unionin näyttämä esimerkki ilmastoneutraaliuden saavuttamisessa vaikuttavat positiivisesti eurooppalaiseen teollisuuteen, myös pk-yrityksiin, ja että näin viitoitetaan tietä maille, jotka ovat edistyneet vähemmän tai eivät ole yhtä kunnianhimoisia, ja voidaan varmistaa erittäin hyödyllinen kilpailuetu EU:n yrityksille ja teollisuudelle; korostaa, että EU:n ja sen kumppanien välillä on saatava aikaan täytäntöönpanokelpoisia monen- ja kahdenvälisiä sopimuksia, joiden tavoitteena on levittää unionin ympäristöstandardeja ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaupan ja investointien alalla: korostaa, että Euroopan teollisuuden ja pk-yritysten tuotannon ja investointien siirtäminen muualle unionin ulkopuolisten vähemmän kunnianhimoisten ilmastotoimien vuoksi on estettävä, ja kannustaa siksi kansainvälisiä kumppaneita yhdenmukaistamaan toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi; katsoo toisaalta, että tuotanto ja investoinnit Euroopassa vahvistaisivat EU:n teollisuuden arvoketjua ja strategista riippumattomuutta epävakaassa maailmanlaajuisessa tilanteessa;

69. tunnustaa pk-yritysten, erityisesti mikroyritysten ja startup-yritysten, ratkaisevan tärkeän aseman työllisyyden ja kasvun aikaansaamisessa ja toteuttamisessa sekä digitaalisen ja vihreän siirtymän edelläkävijöinä; muistuttaa, että pk-yritykset ovat olennainen osa Euroopan talouden ja yhteiskunnan rakennetta ja että lainsäätäjien on tuettava ja kannustettava niitä tässä siirtymässä, erityisesti varmistamalla rahoituksen saatavuus kestäville teknologioille, palveluille ja prosesseille sekä yksinkertaistamalla hallinnollisia menettelyjä; on huolissaan siitä, että pk-yritysten mahdollisuuksia ja haavoittuvuuksia ei oteta riittävästi huomioon kaikissa sisämarkkinoita koskevissa EU:n politiikoissa, digitalisaation ja vihreän siirtymän edistäminen mukaan luettuna;

70. suhtautuu myönteisesti eurooppalaisten kansalaisten, yhteisöjen, kuntien, kaupunkien, alueiden, yritysten ja laitosten Pariisin sopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi tähän mennessä tekemiin sitoumuksiin ja toimenpiteisiin ja tässä saavutettuun edistykseen;

71. pitää myönteisenä, että useat EU:n kauppakumppanit ovat ottaneet käyttöön hiilikauppamekanismeja tai muita hiilen hinnoittelumekanismeja, ja kehottaa komissiota edistämään edelleen tätä ja vastaavaa politiikkaa maailmanlaajuisesti; odottaa, että neuvoston kanssa päästään nopeasti yhteisymmärrykseen ehdotuksesta sosiaalisesti oikeudenmukaisesta EU:n hiilirajamekanismista, johon sisältyy tehokas hiilivuotomekanismi, ja odottaa sen vaikuttavan pyrkimykseen maailmanlaajuisen hiilen hinnan asettamiseksi, jolla edistetään maailmanlaajuisten hiilipäästöjen vähentämistä ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista;

72. ottaa huomioon, että siirtyminen kestävään talouteen on yhdistettävä Euroopan kilpailukyvyn ylläpitämiseen ja työpaikkojen luomiseen, sillä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman onnistumisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että sisämarkkinat pysyvät kustannustehokkaina mukauduttaessa uuteen sääntely-ympäristöön;

73. korostaa tarvetta edistää kilpailukykyisiä raaka-aineiden ja harvinaisten metallien markkinoita, jotka ovat olennaisen tärkeitä vihreän siirtymän kannalta, koska maailman perushyödykeresurssit ovat hyvin harvojen maiden omistuksessa; korostaa, että jatkuva riippuvuus muutamista toimittajista toimii joitakin nykyisiä politiikkatoimia, kuten RePowerEU-suunnitelmaa vastaan, ja tekee tyhjäksi unionin kansalaisten tekemät uhraukset;

74. korostaa, että tarvitaan ammattipätevyyttä koskevia ohjelmia, joilla työvoimaa voidaan kouluttaa vastaamaan kasvavaan työvoiman kysyntään energiatehokkuuden, uusiutuvien energialähteiden ja vihreän teknologian ratkaisujen alalla; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että nykyinen ja tuleva eurooppalainen työvoima hankkii kaikki tarvittavat taidot vihreän siirtymän hallinnoimiseksi, toteuttamiseksi ja innovoimiseksi;

***Energiapolitiikka***

75. suhtautuu myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla vähennetään EU:n riippuvuutta fossiilisista polttoaineista, mukaan lukien riippuvuuden vähentäminen kaikista venäläisistä fossiilisista polttoaineista ja niihin liittyvistä tuotteista ja lopulta siitä eroon pääseminen Venäjän käyttäessä luonnonvarojaan aseena ja sen hyökättyä Ukrainaan; kehottaa komissiota ja neuvostoa tässä yhteydessä laatimaan energiatehokkuustoimenpiteitä ja uusiutuvia energialähteitä koskevan investointisuunnitelman energiaomavaraisuuden vahvistamiseksi; muistuttaa, että komission arvion mukaan tarvitaan 300 miljardia euroa, jotta päästään asteittain eroon energiariippuvuudesta Venäjästä vuoteen 2030 mennessä; panee merkille EU:n meneillään olevan työn energiatoimitusten monipuolistamiseksi kansainvälisten kumppaneiden kanssa; panee merkille, että RePowerEU-suunnitelmaa tukevassa komission analyysissä ennustetaan, että uusien olosuhteiden vuoksi tiettyä fossiilisiin polttoaineisiin perustuvaa kapasiteettia saatetaan valitettavasti käyttää pidempään kuin alun perin odotettiin;

76. korostaa energialainsäädännön meneillään olevaa tarkistamista 55-valmiuspaketin yhteydessä, jotta se saadaan vastaamaan unionin tiukempaa tavoitetta vähentää päästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi viimeistään vuoteen 2050 mennessä; kehottaa kuitenkin jatkamaan työtä kunnianhimoisempien tavoitteiden asettamiseksi esimerkiksi uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden osalta, erityisesti kun otetaan huomioon, että unionin olisi jatkossakin näytettävä esimerkkiä;

77. korostaa energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden keskeistä roolia siirryttäessä kohti ilmastoneutraalia taloutta; muistuttaa, että kaikkein ympäristöystävällisintä energiaa on energia, jota emme käytä, ja että erityisesti energiatehokkuusvälineillä voi olla rooli tämän edistämisessä; ottaa huomioon edistyksen uusiutuvien energialähteiden kehittämisessä; kehottaa samalla kehittämään edelleen energiatehokkuustoimia, kuten alojen integrointia ja hukkalämmön uudelleenkäyttöä; huomauttaa, että lämmityksen osuus oli 50 prosenttia koko maailman energiankulutuksesta vuonna 2018 ([27]) ja että energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti sitä voidaan käyttää onnistuneesti uudestaan ja hyödyntää kestävänä lämmityslähteenä, joka hyödyttäisi kaikkia maita, koska hukkalämpöä syntyy kaikissa maissa; toteaa kuitenkin, että on tärkeää yhdenmukaistaa uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat tavoitteet, jotta voidaan saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja noudattaa Pariisin sopimusta sekä RepowerEU:n tavoitteita, ja käyttää hyväksi sitä, että uusiutuvan energian ja varastointiteknologioiden kustannukset alenevat tällä hetkellä; toteaa, että unionin vuoden 2030 energiatehokkuustavoitteen nostamisen olisi oltava sopusoinnussa sähköistämisen, vedyn, sähköstä tuotettujen polttoaineiden ja muiden vihreän siirtymän kannalta tarpeellisten puhtaiden teknologioiden lisäämisen ja käyttöönoton kanssa;

78. muistuttaa, että uusiutuvan energian hankkeiden lupamenettelyjä on laajennettava ja nopeutettava valtavasti ottaen huomioon EU:n luontoa ja biologista monimuotoisuutta koskeva lainsäädäntö ja varmistettava kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien osallistuminen kartoitus- ja suunnitteluprosessiin;

79. muistuttaa unionin sitoutumisesta energiatehokkuus etusijalle -periaatteeseen, jossa otetaan huomioon kustannustehokkuus, järjestelmän tehokkuus, varastointikapasiteetti, kysyntäpuolen joustavuus ja toimitusvarmuus; korostaa, että on tärkeää valtavirtaistaa ja panna täytäntöön tämä periaate kaikessa asiaankuuluvassa lainsäädännössä ja aloitteissa ja tarvittaessa kaikilla aloilla; huomauttaa käyttämättömistä energiatehokkuusmahdollisuuksista teollisuuden ([28]), tieto- ja viestintätekniikan, liikenteen ja rakennusten kaltaisilla aloilla, muun muassa lämmityksessä ja jäähdytyksessä; suhtautuu myönteisesti rakennusten perusparannusaallon strategiaan ja siihen liittyviin konkreettisiin sääntely-, rahoitus- ja mahdollistamistoimenpiteisiin, joiden tavoitteena on vähintään kaksinkertaistaa rakennusten vuotuinen peruskorjausaste vuoteen 2030 mennessä, edistää pitkälle meneviä perusparannuksia ja helpottaa sähköistä liikkuvuutta 55-valmiuspaketissa energiaköyhyyden lieventämiseksi; muistuttaa, että rakennus- ja perusparannusalan pk-yrityksillä on ratkaiseva rooli koko perusparannusaallossa, jonka avulla voidaan vähentää rakennusten energia- ja ilmastovaikutuksia;

80. suhtautuu myönteisesti RePowerEU-strategiaan ja kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita harkitsemaan IEA:n 10-kohtaista suunnitelmaa, jolla voidaan oikein toteutettuna vähentää kaasuntuontia Venäjältä reilusti yli puolella, mikä vähentää unionin riippuvuutta Venäjän maakaasusta;

81. korostaa, että on tärkeää poistaa fossiiliset polttoaineet mahdollisimman pian käytöstä; toteaa, että tämä tavoite on saavutettava ja samalla on maksimoitava sen myönteinen vaikutus unionin energiavarmuuteen, teollisuuden kilpailukykyyn ja kansalaisten hyvinvointiin; kehottaa G7-maita johtamaan esimerkillä energiasiirtymän alalla ja pysäyttämään kaikki uudet investoinnit fossiilisten polttoaineiden tuotantoon; pitää myönteisenä G7-maiden sitoumusta irrottaa energia-alansa hiilestä vuoteen 2035 mennessä ja lopettaa useimpien fossiilisia polttoaineita koskevien ulkomaisten hankkeiden rahoitus tämän vuoden loppuun mennessä; korostaa kansainvälisen yhteistyön merkitystä fossiilisten polttoaineiden asteittaisessa poistamisessa, kuten Beyond Oil and Gas Alliance -yhteenliittymä (BOGA) ja Powering Past Coal Alliance -yhteenliittymä;

82. pitää valitettavana, että fossiilisen energian tuet unionissa ovat pysyneet vakaina vuodesta 2008, yhteensä noin 55–58 miljardissa eurossa vuodessa, mikä vastaa noin kolmasosaa kaikista energiatuista unionissa, ja pitää valitettavana, että tällä hetkellä 15 jäsenvaltiota tukee fossiilisia polttoaineita enemmän kuin uusiutuvaa energiaa; katsoo, että fossiilisten

([27]) IEA:n vuoden 2019 arviointiraportti "Market analysis and forecast from 2019 to 2024", https://www.iea.org/reports/renewables-2019/power

([28]) On syytä muistaa, että eräiden arvioiden mukaan Euroopan teollisuuden energian loppukulutuksen vähentämisen taloudellinen potentiaali vuoteen 2030 mennessä on 23,5 prosenttia verrattuna toiminnan jatkamiseen entiseen tapaan.

polttoaineiden tukeminen heikentää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita ja Pariisin sopimuksen velvoitteita; pitää ratkaisevan tärkeänä, että kaikilla energia-aloilla ja kaikissa jäsenvaltioissa on annettava johdonmukaisempia hintasignaaleja ja vältettävä se, että ulkoisia kustannuksia ei oteta huomioon; panee merkille, että eräät jäsenvaltiot ovat äskettäin hyväksyneet toimenpiteitä kuluttajien suojelemiseksi energian hintojen nousun suorilta vaikutuksilta erityisesti kotitalouksiin, ja vaatii, että tällaisten käytäntöjen on pysyttävä poikkeuksellisina ja tilapäisinä; kehottaa jäsenvaltioita ja muita COP26-osapuolia asettamaan vihreään energiaan ja infrastruktuuriin tehtävät investoinnit etusijalle ja poistamaan asteittain suorat ja välilliset tuet fossiilisille polttoaineille;

83. katsoo, että unionin ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sen energiajärjestelmä olisi integroitava ja sen olisi perustuttava porrastettuun ensisijaisuusjärjestelmään, joka alkaa energiatehokkuus etusijalle -periaatteen täytäntöönpanosta ja perustuu kustannustehokkuuteen, järjestelmän tehokkuuteen, varastointikapasiteettiin, toimitusvarmuuteen ja kysyntäpuolen joustavuuteen ja jota tuetaan älykkäillä verkoilla, mikä johtaa energiansäästöihin ja sen jälkeen loppukäyttöalojen suoraan uusiutuviin energialähteisiin perustuvaan sähköistämiseen sekä uusiutuvien polttoaineiden ja uusiutuvaan energiaan perustuvien polttoaineiden, mukaan lukien vety, käyttöön loppukäyttösovelluksissa ja siirtymävaiheen aikana kestäviin ja turvallisiin vähähiilisiin polttoaineisiin laitteille, joille ei ole muuta vaihtoehtoa, samalla kun säilytetään energian saatavuus, kohtuuhintaisuus ja toimitusvarmuus kehittämällä kiertotalouteen perustuva, erittäin energiatehokas, integroitu, yhteenliitetty, häiriönsietokykyinen ja multimodaalinen energiajärjestelmä;

84. muistuttaa, että on tärkeää ottaa huomioon kansallisten energiajärjestelmien moninaisuus ja haasteet; korostaa, että siirtymän on oltava oikeudenmukainen, ja toistaa uudessa vihreän kehityksen ohjelmassa annetun lupauksen siitä, että ketään ei jätetä jälkeen; on huolissaan siitä, että noin 50 miljoonaa kotitaloutta unionissa elää edelleen energiaköyhyyden oloissa, ja katsoo, että EU:n olisi lisättävä toimiaan tämän ehkäisemiseksi ja minimoimiseksi; korostaa kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden sosiaalisen ulottuvuuden tärkeyttä; korostaa, että peruskorjaus auttaa ratkaisevalla tavalla pienentämään rakennusten energiankulutusta, vähentämään päästöjä ja pienentämään energialaskuja; korostaa, että kaikkia energiatoimia olisi toteutettava oikeudenmukaisen ja kohtuullisen siirtymän periaatetta noudattaen ja tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten kanssa; katsoo näin ollen, että julkinen politiikka, vahvempi sosiaalinen kumppanuus ja kansalaisyhteiskunnan sitoutuminen paikallisella, kansallisella ja EU:n tasolla ovat ratkaisevan tärkeitä yhteiskunnan kaikkien osa-alueiden ilmastoneutraaliuden aikaansaamiselle oikeudenmukaisella, osallistavalla ja sosiaalisesti kestävällä tavalla;

85. suhtautuu myönteisesti EU:n vetystrategiaan, jossa vaaditaan vähintään kuuden gigawatin uusiutuvalla energialla toimivien elektrolyysilaitteiden asentamista unionissa vuoteen 2024 mennessä ja 40 gigawatin uusiutuvalla energialla toimivien elektrolyysilaitteiden asentamista vuoteen 2030 mennessä; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita tässä yhteydessä helpottamaan vedyn integrointia aloille, joilla päästöjä on vaikea vähentää;

86. pitää myönteisenä merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevaa EU:n strategiaa ja sen kapasiteettitavoitetta, joka on vähintään 60 gigawattia vuoteen 2030 mennessä ja 340 gigawattia vuoteen 2050 mennessä ja jota parlamentti pyysi lisäämään 450 gigawattiin ([29]), sekä aurinkoenergiastrategiaa, jonka tavoitteena on 320 gigawatin aurinkosähkön asentaminen vuoteen 2025 mennessä ja 600 gigawatin asentaminen vuoteen 2030 mennessä; korostaa sen varmistamista, että strategian toteuttaminen hyödyttää koko unionia, myös sisämaajäsenvaltioita; painottaa, että eurooppalaiset yritykset ovat maailman kärkeä ja teollisia uranuurtajia merellä tapahtuvan uusiutuvan energian tuotannossa ja että alalla on paljon hyödyntämätöntä potentiaalia työpaikkojen (suorien ja epäsuorien) luomiseen ja vientiin; kehottaa Eurooppaa ottamaan johtoaseman uusiutuvassa energiatuotannossa ja sen toimitusketjuissa osana EU:n teollisuuspolitiikkaa; panee erittäin tyytyväisenä merkille Belgian, Tanskan, Saksan ja Alankomaiden toukokuussa 2022 Pohjanmeri-huippukokouksessa Esbjergissä (Tanska) allekirjoittaman yhteisen julistuksen, jolla Pohjanmerestä tehdään Euroopan vihreä voimala;

87. on vakuuttunut siitä, että kuluttajille on luotava edellytykset saada entistä enemmän tietoa ja kannustimia valita vielä kestävämpiä energiamuotoja ja toimia aktiivisemmin; kehottaa komissiota arvioimaan tarvittavaa verkkokapasiteettia uusiutuvan energian ja sähkölämmitysratkaisujen integroimiseksi ja määrittämään jäljellä olevat esteet itse tuotetun uusiutuvan energian kulutuksen ja uusiutuvan energian yhteisöjen kehittämiselle erityisesti pienituloisissa tai heikossa asemassa olevissa kotitalouksissa;

([29]) Päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevasta EU:n strategiasta (EUVL C 342, 6.9.2022, s. 66).

88. kannustaa meneillään olevaa työtä energiaverodirektiivin tarkistamiseksi, jotta veropolitiikat voidaan mukauttaa vuosien 2030 ja 2050 energia- ja ilmastotavoitteisiin ja samalla arvioida tämän vaikutuksia, myös kuluttajiin, energiaköyhyyteen ja liikenneköyhyyteen;

89. korostaa, että vaikka Eurooppa pyrkii saavuttamaan kunnianhimoiset tavoitteensa, maailmanlaajuisten nettonolla-päästöjen saavuttaminen viimeistään vuoteen 2050 mennessä edellyttää koordinoitua maailmanlaajuista toimintaa; korostaa, että kehittyvät maat tarvitsevat kansainvälistä apua vihreän siirtymänsä toteuttamiseksi; pitää tärkeänä edistää tiivistä rajatylittävää yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen jakamista kansainvälisten kumppanien kanssa päätöksenteon ja tieteen aloilla, muun muassa teknologian siirrossa, jotta voidaan edistää energiatehokkuutta ja investointeja kestäviin energiateknologioihin ja infrastruktuuriin; panee merkille, että komissio hyväksyi äskettäin tiedonannon kansainvälisiä energia-alan toimia koskevasta EU:n strategiasta, johon kuuluu määrätietoinen pyrkimys tehdä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa kaikkialla maailmassa ja ”kannustaa kumppanimaita lisäämään ilmastotavoitteidensa kunnianhimoisuutta ja määrittelemään ilmastoneutraaliuden saavuttamista koskevat kehityspolkunsa. Samalla yhteistyön tavoitteena on luoda pitkäkestoisia, molempia osapuolia hyödyttäviä suhteita erityisesti energian alalla”;

90. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen laatia vuonna 2022 toimintasuunnitelma energia-alan digitalisaatiosta, jotta EU:sta saadaan teknologia-alan johtaja ja jotta voidaan saada käyttöön entistä integroidumpi energiajärjestelmä, jossa on erityisalojen älykkäitä ratkaisuja ja jossa on parannettu rahoitusta kaudelle 2021–2027; muistuttaa, että on tärkeää puuttua energia-alan kyberturvallisuusriskeihin energiajärjestelmien häiriönsietokyvyn varmistamiseksi;

***Tutkimus, innovointi, digitaaliteknologiat ja avaruuspolitiikka***

91. suhtautuu myönteisesti Horisontti Eurooppa -puiteohjelmaan ja sen osuuteen ilmastoneutraaliudessa; katsoo, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelman mukaiset kumppanuudet, muun muassa yhteisyritykset, parantavat yhteistyötä julkisen ja yksityisen sektorin välillä, sillä tavoitteena on edistää vihreän siirtymän saavuttamista ja samalla varmistaa, että kestäviä innovaatioita on saatavilla ja käytettävissä ja että ne ovat kohtuuhintaisia; korostaa, että on tärkeää parantaa pk-yritysten mahdollisuuksia osallistua Horisontti Eurooppa -puiteohjelman ehdotuspyyntöihin ja parantaa kansalaisille suunnattua viestintää eurooppalaisten tutkimus- ja kehityshankkeiden tuloksista ja uusista teknologioista ja kansalaisten osallistumista niihin, myös kärkihankkeisiin, jotta voidaan lisätä yleisön osallistumista ja tehdä unionin rooli näkyvämmäksi kansalaisilleen;

92. panee tyytyväisenä merkille Copernicus-ohjelman ja EU:n uuden maanhavainnoinnin tietokeskuksen roolin maan, ilmakehän ja meriympäristön seurantapalvelussa. korostaa satelliittihavainnointivalmiuksien merkitystä ilmastonmuutosta koskevan päätöksenteon seurannassa, mallintamisessa, ennustamisessa ja tukemisessa;

93. korostaa, että sekä julkisia että yksityisiä investointeja on houkuteltava lisää uusien kestävien teknologioiden tutkimukseen, innovointiin ja käyttöönottoon, muun muassa paljon työvoimaa vaativille teollisuudenaloille, tarvittaviin uusiin infrastruktuuriverkkoihin ja hankkeisiin, joilla edistetään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista; korostaa, että tulevassa tutkimuksessa ja teknologiassa olisi otettava huomioon kestävyys ja kiertotalous; korostaa samalla perustutkimuksen sekä yhteistyöhön perustuvien ja monitieteisten lähestymistapojen merkitystä tutkimuksessa ja innovoinnissa ilmastohaasteisiin vastaamiseksi; huomauttaa lisäksi, että on tuettava sosiaalista innovointia, joka on oleellista, jotta voidaan vastata täyttämättömiin yhteiskunnallisiin tarpeisiin ja haasteisiin samalla kun lisätään ihmisten vaikutusmahdollisuuksia vihreän siirtymän aikana;

94. korostaa, että on tärkeää varmistaa yhdenmukaisuus ja johdonmukaisuus kannustimissa, joilla edistetään innovatiivisia teknologioita vuosien 2030 ja 2050 tavoitteiden saavuttamiseksi, käsittelemällä jo kehittyneiden teknologioiden käyttöönottoa sekä investointeja uusiin teknologioihin, joita on kehitettävä, jotta saavutetaan unionin tavoite ilmastoneutraaliudesta viimeistään vuoteen 2050 mennessä;

95. korostaa, että tarvitaan kaksoissiirtymää, jossa digitaalinen ja vihreä siirtymä kulkevat käsi kädessä; korostaa perustavanlaatuista asemaa, joka digitaaliteknologioilla voi olla EU:n vihreässä siirtymässä; muistuttaa, että unionin elpyminen edellyttää sellaisen vakaan sääntelykehyksen luomista, jolla saadaan aikaan edistystä, myös markkinalähtöistä edistystä, kestävien teknologioiden tutkimuksessa, innovoinnissa ja kehittämisessä sekä asianmukaiset edellytykset niiden rahoittamiselle;

**Torstai 20. lokakuuta 2022**

96. korostaa, että digitalisaatio on keskeisiä tekijöitä energiajärjestelmän integroinnin vauhdittamisessa, koska sen avulla saadaan aikaan dynaamisia ja toisiinsa liittyviä energiankantajien virtoja, voidaan liittää toisiinsa entistä useampia eri markkinoita ja antaa tarvittavat tiedot tarjonnan ja kysynnän sovittamiseksi yhteen; korostaa digitaaliteknologioiden mahdollisuuksia energiatehokkuuden lisäämisessä ja siten kasvihuonekaasupäästöjen yleisessä vähentämisessä; korostaa tarvetta varmistaa turvalliset sääntelypuitteet ja syrjimättömät ja avoimet menettelyt energiatietojen saatavuudelle ja siirtämiselle; muistuttaa, että komission arvioiden mukaan tieto- ja viestintätekniikan ympäristöjalanjälki on 5–9 prosenttia maailmanlaajuisesta sähkönkäytöstä ja yli kaksi prosenttia maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä; korostaa, että komission yhteisen tutkimuskeskuksen vuonna 2018 tekoälystä tekemän tutkimuksen mukaan tietokeskusten ja tiedonsiirron osuus unionin kokonaissähkönkulutuksesta voisi olla 3–4 prosenttia; huomauttaa, että komissio odottaa datakeskusten kulutuksen kasvavan 28 prosenttia vuosina 2018–2030; tähdentää, että 47 prosenttia digitaalialan hiilipäästöistä johtuu kuluttajille tarkoitetuista laitteista, kuten tietokoneista, älypuhelimista, tableteista ja muista verkkoon liitetyistä laitteista; kehottaa siksi toteuttamaan toimenpiteitä tieto- ja viestintätekniikan alan hiilijalanjäljen pienentämiseksi varmistamalla energia- ja resurssitehokkuus verkkojen, datakeskusten ja kuluttajalaitteiden tasolla ja toistaa, että datakeskuksista on tehtävä ilmastoneutraaleja ja erittäin energiatehokkaita viimeistään vuoteen 2030 mennessä, kuten digitaalistrategiassa todetaan;

97. muistuttaa tutkimuksen ja innovoinnin merkityksestä Pariisin sopimuksen ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tutkimusta ja innovointia ja lisäämään yleisesti EU:n ja kansallisia määrärahoja, jotka on tarkoitettu tutkimukseen ja innovointiin kestävän ja turvallisen energian teknologioissa ja innovoinnissa; kehottaa komissiota harkitsemaan jatkuvaa tukea sellaisille teknologioille ja innovatiivisille ratkaisuille, joilla edistetään ilmaston kannalta kestävää ja integroitua energiajärjestelmää, myös aloilla, joilla Euroopalla on maailmanlaajuinen johtoasema ja kotimaiset arvoketjut; pitää olennaisen tärkeänä, että unionissa on uusiutuvan energian arvoketjujen keskeisiä osia, jotta voidaan saavuttaa ilmastotavoitteet ja tuoda merkittäviä taloudellisia hyötyjä eurooppalaisille; kehottaa toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla tuetaan eurooppalaisten sisältöjen merkitystä uusiutuvien energialähteiden toimitusketjussa ja lainsäädännössä;

***Ilmastonmuutos ja kehitys***

98. vahvistaa EU:n sitoutumisen kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen erityisesti teollisuus-, maatalous-, kalastus-, kauppa- ja investointipolitiikassa; vaatii johdonmukaista lähestymistapaa Pariisin sopimuksen ja kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanossa sekä sisä- että ulkopolitiikassa;

99. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja muita G7-maita kehittämään ja hyväksymään oikeudenmukaista energiasiirtymää koskevia kumppanuuksia kehitysmaiden kanssa ja toteuttamaan uusia ja täydentäviä investointeja, jotta varmistetaan oikeudenmukainen siirtyminen asteittaiseen fossiilisista polttoaineista luopumiseen kehitysmaissa; katsoo, että näiden kumppanuuksien olisi perustuttava pääasiassa muihin kuin velkaa tuottaviin rahoitusvälineisiin;

100. korostaa ihmisoikeudet huomioon ottavan toimintamallin merkitystä ilmastotoimissa, jotta voidaan varmistaa, että kaikissa toimenpiteissä kunnioitetaan ja tuetaan kaikkien ihmisten ihmisoikeuksia; kehottaa ilmastomuutossopimuksen osapuolia sisällyttämään ihmisoikeusulottuvuuden kansallisesti määriteltyihin panoksiinsa, sopeutumista koskevaan tiedonantoonsa ja kansallisiin sopeutumissuunnitelmiinsa;

101. kehottaa puuttumaan kehitys- ja ilmastopolitiikassa eriarvoisuuteen, olemassa oleviin velkahaasteisiin ja köyhyyteen, joita ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset pahentavat;

***Euroopan parlamentin rooli***

102. katsoo, että parlamentin olisi oltava kiinteä osa EU:n valtuuskuntaa, koska sen on annettava hyväksyntänsä kansainvälisten sopimusten tekemiselle ja se on lainsäätäjänä keskeisessä asemassa Pariisin sopimuksen täytäntöönpanossa unionissa; olettaa näin ollen, että parlamentin annetaan osallistua EU:n koordinointikokouksiin COP27-kokouksessa Sharm el-Sheikhissä ja että sille taataan oikeus tutustua kaikkiin valmisteluasiakirjoihin neuvottelujen käynnistämisestä lähtien;

o

o o

103. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä ilmastomuutossopimuksen sihteeristölle ja pyytämään, että se välitetään kaikille EU:n ulkopuolisille ilmastonmuutossopimuksen sopimuspuolille.